

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap“ előfizetési ára: Egész évre 1 frt 80 kr. Fél évre — „ 95 „ Negyed évre — „ 50 „ Egyes szám 4 kr.	A „Magyar Néplap“ és „Mezőgazda“ előfizetési ára: Egész évre 3 frt — kr. Fél évre . 1 „ 50 „ Negyed évre — „ 80 „	Felelős szerkesztő: LEPSÉNYI MIKLÓS. Társ-szerkesztő: NÉMETH GELLÉRT.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. ker., Döbrentel-utca 18. sz. — Ide küldendők az előfizetési pénzek, valamint a lapba szánt mindennemű közlemények, hirdetések és eselleges reklamációk. Egy 5 hasábos hirdetési petitsor ára 10 kr.
--	--	--	--

Katholikusok, tartsunk össze.

A katolikusok *politikai tömörülése* ugyszól-
ván még csak most veszi kezdetét; az az alvó oroszlán még nem kelt fel, még nem rázta meg sörényét; eddig csak szemei nyitak meg, jelentvén, hogy már *nem alszik, de készül talpaira állani.*

Nagy zavarba is estek e miatt a magyar katolikus nép eddigi **ámitói** s **bolonditói**; mert felesleg tréfa annak, ha tizenkét millió ember, a kik eddig egyet nem értettek, össze nem tartottak, most egyszerre a **tömörülésre** adják ki a „jelszót“; mert végre-valahára kezdik belátni, hogy eddigi *birkatürelmükkel* nemcsak gazdaságilag mennek tönkre, de még *apáik vallásától is megfosztatnak.*

A „Magyar Néplap“, a magyar népnek ez az *egyetlen* s *legkedveltebb lapja*, már százezrek és százezrek szeméről vette le a hályogot, hogy tisztán lássanak; és a kik rendszeren olvassák, azokhoz aligha fér-

nek többé a fizetett és hivatalos *népcsalók, nép-ámitók*, mert a megcsalt, agyontiprott nép már

ismeri őket, s nagyon jól tudja: honnan fujdogál a szél!

Hát eddig úgy volt, hogy a kirendelt népbolondítók *hazug ígéretekkkel*, a hol ez nem használt, *brutális fenyegetésekkel*, mint valami birkanyáját terelgették a jámbor, könnyen hívő népet a képviselő választásokra; ott hűségesen leszávatták őket, a kirendelt *„muszáj“* volt; végzett munka után pedig ugyancsak említett népbolondítók oda állottak a nép elé, dicősegtől duzzadó kebellet jelentvén: parasztok, győztünk, kötelességeket teljesítettetek, most már mehettek! S az *oh nép* ment haza, nem gondolván meg, talán nem is sejtvén, hogy a népbolondítók mily pokoli, ocsmány dolgot miveltettek vele, s hogy most vig pohárcsengés közt *gunyolják, nevetik* pa-

BUBICS ZSIGMOND, kassai püspök.

raszt együgyűségét, az ő hatalmi érdekeik, nyomorult önző céljaira felhasznált birkatürelmét.

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elvbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani. Szerk.

Szegény nép! Hányszor bántak el így veled: hányszor tartottad oda zsámolyként hátadat, hogy segítsd elnyomóidat még jobban emelkedni, te pedig annál mélyebben a sárba süppedtél.

Igy segítetted nagy hatalommá növekedni azt a *politikai rendszert*, melyet liberalizmusnak, liberális kormányzatnak, magyarul: **szabadelvűségnek** nevezünk. Igaz, szépen és csábítóan hangzik ez a szó: *szabadelvűség*, de ezt is zsidó, szabadkőmives *huncutságból* találták ki, hogy az együgyű, jámbor, rosszat nem sejtő népet annál könnyebben és biztosabban *elámíthassák*. Ennek a csábítóan hangzó „szabadelvű” szónak köszönheted, hogy évről-évre nagyobb adód, üresek zsebeid, üres magtárad, hogy csak félig lehet jóllaknod, ruhátlanok gyermekeid, eladósodva házad, birtokod: hogy dolgozol! munka közben majdnem vért izzadsz, s munkádnak még sincs látszatja, gazdaságod nem gyarapodik, hanem fogy.

Ennek a „szabadelvű” szónak köszönheted, hogy most már *szent vallásodban is meg vagy háborgatva*, a melyben szived nagy bánatában vigasztalást merithettél. Tépdelik, fosztogatják, ócsárolják, gunyolják a „szabadelvűség” nevében *szent hitünket*, melyet haldokló apáink a halálos ágyon könyhullajtva adtak át nekünk örökségül, hogy azt vérünkkel is szeplőtelenül megőrizzük. Mert mit ér az élet *templom* és *oltár* nélkül; mit ér a család *keresztény házasság nélkül*; mit ér az élet, ha mi úgy, mint boldog őseink, a mennyországért, esőért, jó aratásért, minden testi s lelki boldogságért Jézus Krisztusnak szülő Anyjához, a magyarok Nagyasszonyához nem zárándokolhatunk? Ha megbolygatjátok hitünket, vallásunkat, mindennek vége leszen; Mária nem fog többé az ő földi országára, Magyarországra ismerni; sz. István, első apostoli királyunk még a mennyországban is *könnyeket fog hullatni*, látván, mi lett a magyarok hazájából, melynek ő volt valaha istápjja.

Te, *magyar nép!* te, **drága nép!** te, **Jézus által megváltott és megszentelt nép!** akarod-e, akarhatod-e, hogy becsstelen emberek, fizetett és kiharancsolt emberek, a kik csak olyan számba mennek, mint a kocsiban a *kerekek*: forognak, mert *lovak* huzzák a kocsit, a lovakat pedig *kocsis* nógatja ostorral a huzásra; ismételjük, akarod-e, hogy ilyen emberek, a hatalom fizetett bérencei, önállóság, függetlenség és meggyőződés nélkül, még a jövőben is visszaéljenek becsületes jóhiszeműségeddel s téged úgy terelgessenek a választásokra, mint a pásztor terelgeti a türelmes birkanyáját? Katholikus magyarok! szabad, független, önálló meggyőződésű polgárok akartok-e lenni, vagy gondolat és akarat nélküli *hustömegek*, a kiket a gonosz és álnok

népámitók *fületeknél fogva vezetnek oda, hová nekik tetszik*, mint a mézsároslegény szarvánál fogva vezeti az ökröt a vágóhidra?

Katholikus magyarok! Hozzátok szólok, a kik a ragyogó csillagok sokaságával töltitek be azt a földet, mit Magyarországának nevezünk, tudjátok-e, mit tesz **római katolikusnak** lenni? Római katolikusnak lenni annyit tesz, mint **erősnek** és **bátornak** lenni; így tanítja ezt a hamisítatlan történelem, s így van ez nemzeti történelmünk könyvébe véres betűkkel beírva. A régi magyarok, a mi leirhatlan dicsőségtől övezett apáink, nem ismertek félelmet, mikor arról volt szó, hogy *meg kell a szent hitet a pogányok ellen védelmezni*. Meg is védelmezték, milliókra menő *pénzbeli áldozataikkal*, megvédelmezték a szent hithez való *tántoríthatlan ragaszkodásukkal* és megvédelmezték *vérökkel és mártir halálukkal*. A katolikus magyarok méltán mártirok *fáinak* nevezhetők, a magyar nemzet *vértanu-nemzet*, mert az *erős* és *bátor* *ősök* vérökkel védelmezték és tartották fen a szent hitet a pogány török és tatár ellen. Hiszen ha gyávák és nyulszívűek lettek volna, hogyan tarthatta volna fön magát sz. István apostol-királyunk hite *ezer esztendőn át* ebben az agyonzaklatott és sanyargatott országban?

Oh, apáink hite oly kemény és tündöklő volt, mint a gyémánt; már haldokolva Istent látták s Mária mennybe segítette őket. És mi utódok hűtlenség tudnánk lenni apáink szelleméhez? Alávaló és hitvány népbolondítókra hallgatva azt akarjuk-e, hogy jobb hazába költözött apáink és anyáink a magas egekből mint gyáva s bátortalan katolikusokat, mint hozzájuk méltatlan utódokat megátkozzanak bennünket? Mert az egekben él a megholt apák szelleme, s nézik mit csinálunk mi hátramaradott fiaik itt a földön; ha dicséritek Istent, örülnek, s még az égből is növelitek boldogságukat; ha megtagadjátok a szent hitet, s nem tudtok többé lelkesedni templomért és oltárért, rátok szakad az égnek minden *átka, boldogtalansága*.

Mit tegyünk hát, hogy ezen égi csapásokat elkerüljük?

Először is szabadítsuk meg magunkat a földi csapásoktól. A *szabadelvű rendszer* reánk katolikusokra teljesen *elviselhetlenné* és *türhetlenné* vált; minden testi és lelki nyomorunknak okozója. Hagyjuk ott a zsidó s szabadkőmives szabadelvűségnek *kapca-lobogóját*, tartsuk magunktól távol azon *népcsalókat* és *lelketlen népámitókat*, kik a „szabadelvűség” csábító jel-szavával akarnak még a jövőben is lelkünket a vásárra vinni. Szóval, kormánypárti képviselőt többé ne válasszatok, még ha aranyhegyeket ígérnének is; mert minél többet ígérnek, annál

jobban csálnak és ámitanak. Minthogy pedig a kormánypárti képviselőjelöltek mellett **magas, magasabb és legmagasabb** parancsra a falusi notáriusok kardoskodnak legjobban, hát az ilyen képviselőjelölteknek megválasztását bizzatok a *notáriusokra, zsidókra és az állam fizetett embereire*. De ti ne üljete fel még egyszer a szabadelvű népcsalóknak és népámitóknak, kik jóhiszemű szolgálataitokért adóekzekücióval és adóemeléssel fizettek eddig is és fognának fizetni a jövőben is.

A katolikusok keressék maguk között a *politikai érintkezést és tömörülést*. Ha a katolikusok szigorú összetartásának is sikerülend a magyar parlamentben *többséget* alkotnia, — pedig ennél nincs könnyebb a világon, mert csak *egyértés és tömörülés* kell hozzá, — akkor a szabadelvű rendszer bukásával, mely csak a zsidóknak és lutheránusoknak kedvezett, Magyarország visszanyeri *régi fényét, dicsőségét*; a földmives nép és kisiparos osztály megoltalmaztatik a *kizsákmányolattól*; a felekezetek és nemzetiségek *kibékítettnek*; a nép anyagi érdeke, vagyoni emelkedése a hatalom *gondoskodását* képezendi; a nép megfizeti örömmel adóját, mert lesz *miből*; adó fejében nem veszik ki az utolsó falatot szájából; boldoggá, meglegedetté tesszük az országot, hogy alattvalóinak örömeiben és meglegedésében **boldoggá és meglegedetté tegyünk Magyarországot apostoli nagy királyát is**.

Illessétek *megvetéssel* azokat, kik noha katolikusoknak vallják magokat, a hatalomnak hizelegni akarván, vagy hivatalos koncot várván, a *szent hit ellen törnek, saját édes anyjukat az egyházat megvetik*. Teszi ezt egy zsidó? Teszi ezt egy lutheránus, vagy kálvini-ta ember? Hát épen a katolikusok közt akadjanak oly alávaló hütelenek, gonoszok, oly örökre megbélyegzendő ördögfattyak, kik forradalmat, összeesküvést szőjenek saját *egyházuk* ellen? Ha akad ilyen gaz köztetek, tartsátok annak a mi valóban: *hite-hagyott árulónak* s még házat is kerüljétek.

Különben nem kell félnünk. Milliókra megy még, Istennek hála, a jó katolikusok száma; sokat vesztettünk már eddig, az igaz, mert egyet nem értettünk, össze nem tartottunk. De mindent visszanyerhetünk, ha az ajtainkon kopogtató *népcsalóknak* utat mutatunk s őket oly elbánásban részesítjük, minőt a népnek ezen ravas és kétszínű ellenségei méltán megérdemelnek.

Jegyezzétek meg, hogy ezeknek a jellemtelen, minden becsületérzésből kivetkőzött népámitóknak a hazugság a mindennapi kenyerek; a hazugság, csalás, ámitás döglelotes levegőjében esznek, isznak, élnek, mozognak, működnek.

Egy új fajtája az emberiség szeméjének, vallás és jellem nélkül, kiknek mérges, népirtó még lehetők is.

Ezt a gonosz fajt apaitok nem ismerték; a mai **uralkodó politikai rendszer** szülte őket.

Gondunk lesz rá, hogy még közelebről ismerjétek meg őket!

Most pedig a mennydörgés leghatalmasabb hangján kiáltom:

Éljen a katolikus **összetartás!**

Ezt hangoztassa szüntelenül Magyarország *tizenkét millió* katolikus honpolgára!

Ezt izeni nektek

János pap, Püspökből.

POLITIKAI HIREK

Az új miniszter. Festetich Andor gr. új földmivesi miniszter 23-án délelőtt 11 órakor tette le az esküt ő felsége kezeibe Wekerle Sándor miniszterelnök és Pálffy gróf gárda kapitány jelenlétében. Az eskümintát Tarkovich olvasta fel. A király az eskütétel után külön kihallgatáson fogadta az új minisztert.

Délután egy órától fél háromig Wekerle miniszterelnök volt kihallgatáson a királynál. Három órakor udvari ebéd volt, melyen Wekerle miniszterelnök Festetich Andor gróf miniszter és Tarkovich államtitkár is résztvett.

Gróf Festetich Andor, miként már az előző számból tudjuk, földmivelésügyi miniszterre lett kinevezve s mint ilyen köteles most képviselőségéről lemondani s magát — ha képviselőnek továbbra is meg akar maradni — újra jelöltként fölláttatni és megválasztatni. Kerületének székhelyén Felső-Eörött a szövetséges liberálisok már kiadták a jelszót a választásra, imigyen: „Hogyha Festetich Andort a szelestei nagybirtokost, megválasztottuk ezelőtt 3 évvel, akkor annál inkább megválasztjuk most a m. kir. földmivelési minisztert!” Szép, hangzatos szavak, csak majd be is testesüljenek! A választás határnapja valószínűleg augusztus 10—15-ike közé fog esni, amely alkalommal bizonyára csak heves küzdelem után fog eldőlni, vajjon a liberális vagy konzervatív, vagyis keresztény alapon álló párt zászlaja-e a győztes? Mert bizonyos az, hogy az új miniszternek olyan ellenjelöltje lesz, kinek pártjával a liberális pártnak számolnia kell! Festetich ellenjelöltjeként több jeles férfit emlegetnek, kiknek mindegyike képes arra, hogy a liberális Festetichet a küzdőterén megverje. A megmérkőzés nagy napja elé a kerület, a megye, de az egész ország is lázas érdeklődéssel tekint. Szeretjük hinni, hogy a mai zsidó-liberális elvekkal még meg nem metyegett, józanul gondolkozó választó polgárság immár tudja, hol keresse igaz, őszinte és önzetlen képviselőit!

A magyar néppárt. Az új eszme naponkint hódít tért s hatalmas területeket foglal el. Az ország népe két kézzel fogódzik a párt zászlónyelvébe s lelkesedve csoportosul alája. Főképp ott, hol a pap is lelkes hive e figyelemre méltó eszmének s belátja, hogy tömörü-

lészünk csak oly életbe vágó s érdeket érintő programpontok mellett nem fog fiaskóval végződni. Az ország népe mellett a hírlapirodalom is figyelemmel kíséri a párt fejlődését. Különös figyelemben részesíti a „Hazánk” című ujság, mely a mult számai egyikének legelőkelőbb helyét szentelte a magyar néppártnak. Értjük azt, hogy épen a „Hazánk” részesíti a pártot kiváló figyelemben. A „Hazánk” ugyanis a *kenyérpolitikát* szolgálja s a magyar néppárt programja szintén azt célozza, hogy ne üres cifra szólammokkal fizesse a népet, hanem annak legelőkelőbb sebeit orvosolja, bajait enyhítse és kenyerét biztosítsa. Ez a fő, mert ha kenyerünk nincs, bizony cifra szólammal politikájával gyomrunk nem elégszik meg. Majd ha legnagyobb terheinken a néppárt könnyít, ha majd lesz kenyerünk és nem kell minden pillanatban az exekuciótól tartanunk, akkor majd jobban megengedhetjük magunknak a káprázatok semmit nem érő politikájának fényűzését is. Addig azonban mi *kenyérpolitikát* követelünk s azért állunk a magyar néppárt zászlaja alá, mert a többi mind csak káprázattal ámit s csak ezen egy párt csínál *kenyérpolitikát*.

Uj katolikus gyűlések. Örömmel olvassuk a derék „*Dunántúli Hírlapban*”, hogy Győr városának lelkes polgársága fölkereste a város plébánosát s fölkereste egy katolikus gyűlésnek a város területén leendő rendezésére. Ime, így viszi magával a lelkes nép a pap-ságot! Így kellene tenni mindenütt, hogy az egész ország megmozduljon. Vannak tisztán katolikus városaink, melyekben már régen tarthatunk volna nem egy, de hat katolikus gyűlést is, s még se történt semmi. Székesfehérvárott például, ebben a határozott és erősen katolikus városban már egy esztendő óta készülődnek egy katolikus gyűlésre, de úgy látszik, hogy örökösen csak készülődés fog lenni. Pedig a székesfehérvári nép örömeiben nem tudna hova lenni, ha városában katolikus gyűlést tartanának. Jól is tennék a székesfehérváriak, ha összebeszelnének vagy százan s fölkeresnék a püspök ő méltóságát s egyszerű, keresetlen szavakkal megmondanák neki: méltóságos atyánk, azt a szégyent ne hagyjuk magunkon száradni, hogy mi legyünk az utolsók öntudatra kelni. Kérjük azért méltóságodat kegyes gondjait kiterjeszteni arra, hogy a mi városunk falai között is szerveztessék egy katolikus nagygyűlést. Ezután csak nem odázhatnak el hónapról-hónapra. Az ősz folyamára Besztercebányán is terveznek egy katolikus nagygyűlést. Adjon Isten e tervezetekhez szép sikert!

Katolikusok! csak tartsunk össze!

A kormány teljes erőmegfeszítéssel megszavaztatta ördögi törvényjavaslatait, és most döngeti a katolikus egyház kapuit. Wekerle főminiszter ur és a szájas kompanistája, Szilágyi Dezső ur széles hátukat neki vetették az egyház ércapujának, erőlködnek, kapálóznak, minden áron be akarnak törni. Az alvilági szellem ezen csatlósai elfelejtették, hogy Krisztus egyháza sziklára van építve, melyen maga a pokolbeli sátán se vehet erőt. Lucifer igen jól tudja ezt, azért maga nem is rugdalózik, nem erőlködik, nem akarja magát kinevetetni, hanem csatlósait állította munkába, hogy vergődjenek, romboljanak azok. A malteroskanalu szabadkőműves vitézek valóságos pokoli dühvel fogtak a romboláshoz. Nem tréfa, a mit művelnek. Hiszen komolyan harcolnak, viaskodnak ellenünk. Hát mi katolikusok ölbe tett kezekkel nézzük az ellenség tombolását? Mi, Krisztus-

nak követői ne tegyünk semmit? Igaz, nem kell féltanünk egyházunkat, mert azon a pokol kapui erőt nem vehetnek, de féltenie kell minden embernek önmagát, örök üdvösségét, mert írva van: „*Józanok legyetek és vigyázzatok, mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszán, körüljár, keresvén a kit elnyeljen.*” (Pét. I. 5. 8.)

Féltsé tehát mindenki önmagát, mert az egyházon ugyan nem diadalmaskodhatik a sátán, *de egyeseket elnyelhet, magával ragadhat*, mint már el is ragadta és zsoldosaivá tette az egész liberális hadat.

De ne essünk kétségbe, ne jajgassunk tétlenül, hanem tanuljunk az ellenségtől gyorsan *tenni* és elszántan *védekezni*! Nem veszett még el minden. A mi veszendőben van, azt is megmenthetjük és az elvesztettet is vissza szerezhethetjük, ha most *összetartunk, tömörülünk s egyesült erővel védekezünk*.

Az egész országban megmozdult a katolikus tábor. A városokban katolikus nagygyűlések, a falvakon katolikus népgyűlések tartattak óriási lelkesedéssel, és fényes sikerrel. De ez nem elég. Tenni kell, mert lelkesedéssel nem fogjuk megmenteni hitünket, szabadságunkat és vagyonunkat a rabló liberálisizmus karmaitól.

A láрма elriasztja ugyan a tolvajt, de a katolikus üldöző banda sokkal szemtelenebb, vakmerőbb, hogy sem a katolikusok lelkesedő kiáltásaitól megijedne.

Mit tegyünk tehát? Azt kell tennünk az egész liberális haddal, a mit a tolakodó, szemtelen zsidóval szokás tenni: *ki kell dobni!*

Ki kell üznünk a liberálisokat, vagy magyarán mondva a mostani kormánypártiakat a képviselőházból. Meg kell tisztítani a magyar parlamentet a szennypolitikuskóktól. Uj embereket kell oda küldeni, kik majd nem azért fogják fölvenni a négyezer forint évi fizetést, hogy a népet ősi hitétől megfoszszák, szent meggyőződését kigunyolják, hanem a magyar nemzét szellemi és anyagi érdekei mellett fognak dolgozni: iparunkat fejleszteni és a nép jóllétét elősegíteni.

Oda kell hatni minden embernek a ki nem akarja a liberálisok megrozdásodott igáját tovább huzni, hogy a jövő választáskor Wekerle és pártja kisebbséggel jusson a képviselőházba.

Nincs vesztegetni való időnk. A kocka úgy fordulhat, hogy mielőtt az 5 esztendő letelnék választások elé jutunk. *És jaj nekünk, ha az új választások ismét liberálisokkal töltik meg a képviselőházat.*

Most csak polgári házassággal akarják boldogítani a népet; a zsidó vallást egyenjogúvá tenni a katolikus vallással, de ha a liberálisizmust, vagyis Wekerlét és pártját még egyszer uralomra juttatjuk, ha még egy öt esztendeig engedjük őket kormányozni, be fogják hozni a polgári keresztelést, *az iskolákat az állam mind a kezébe veszi, és akkor papnak nem lesz szabad betenni a lábát az iskolába, hitetlen, erkölcstelen zsidó suhancok fogják tanítani a keresztény magyar népnek gyermekeit.* Minden úgy fog történni, mint Franciaországban.

Ott is polgári házassággal kezdtek, most már polgárilag keresztelnek. A gyermekek katekizmust, bibliát nem tanulnak, hanem erkölcstelenséget. Franciaországban már annyira *vallástalan a nevelés*, hogy a gyermekek, a kik az állami iskolában nyernek oktatást, Krisztusról semmit se tudnak; mi több *Krisztusnak képeit, keresztjét nyilvánosan megdobálják.*

Hát te keresztény magyar apa és anya, akarnád-e, hogy gyermekeid hasonló vallástalanságban neveltessenek? Ha nem akarod, akkor a jövő képviselő választáskor kormánypárti emberre ne szavazz!

De hát kire szavazzunk?

Mióta a magyar néppárt kitűzte a zászlót, azóta ez többé nem kérdés. Mindenki tudja, hogy e párt az egyedüli mely programját nem hangzatos szólalókból állította össze, hanem a népek valódi érdekeit érintő eszmékből. Mindenki tudja, hogy e párt az egyedüli, mely a kisemberekért, a kisczimbákért, a kisiparosokért, a gyármunkásokért és napszámosokért, tehát a valódi népért fog küzdeni s ezek érdekében oly törvényjavaslatokat sürget, melyek ha megvalósulnak, ha lesz is e hazában szegény, de nyomorgó, éhező többé nem lesz. Egyedül a magyar néppárt fog határozottan keresztény alapokon állni, egyedül ő fog a kereszténytelen javaslatok ellen minden törvényes eszközzel küzdeni és a vallástalan intézkedések ellen harcolni.

Nem lehet tehát az a kérdés, hogy hova szavazzon a nép, mert akár vallását s vallása intézményeit akarja védeni, akár anyagi érdekeit kívánja gyámolítani, a magyar néppárt lobogója alatt érhet csak célt. Aki tehát a magyar néppárt táborával szemben foglal állást, az vagy derest érdemlő bitang, ki ellensége a népeknek, a nép érdekének s áruló Judása a közjónak, vagy pedig esztelen, nem levén képes fölfogni, hogy a néppártban saját érdekét, saját magát támadja meg.

Hogy a néppárt csakugyan a nép barátja, az legjobban a választási mozgalmak alatt fog kitűnni, mert ez a párt leszen az, mely ellen a nép ellenségei, a nép piócái: a zsidók, a csalók, a gazemberek, a szabadkőművesek, a liberálisok, az istentagadók a legelkeseredettebben fognak küzdeni. Ez a párt lesz az, amely ellen a hatalmukkal zsarnok módra visszaélő tisztviselők: az alispánok, szolgabírák és jegyzők a legnagyobb erőfeszítéseket fogják megtenni s szövethetnek fognak bármelyik párttal, ha a kormánypárti jelöltet nem hajthatják keresztül, támogatni fogják a titkos kormánypártiakat: a függetlenségiakat, a nemzetipártiakat, sőt még a nemzetiiségeket is, csak éppen a néppártot nem fogják támogatni soha és sehol. S ez lesz a csálhatatlan jel arra, hogy a néppárt csakugyan a nép érdekeit akarja védeni. Minél erősebben indul azonban a hivatalos hajsza a néppárt ellen: a népek szent kötelessége annál erősebben fogni össze zászlaja alatt, még pedig katolikusnak, kálvinistának, luteránusnak, unitáriusnak egyaránt, mert a magyar néppárt nem felekezeti párt leszen, nemcsak a katolikusok érdekeit fogja gyámolítani, hanem védelmébe veszi az egész népet, valláskülönbség nélkül.

A választások előtt majd jönnek egymásután a főispán, az alispán, a szolgabíró s mint legjobb barátaink parolázni kezdenek velünk, hogy megnyerjenek, de oda ne igérjük szavunkat a világot se.

A választási jog olyan személyes jog, melylyel minden választó saját belátása szerint szabadon élhet. Ha valaki nem szavaz kormánypárti képviselőre, azért még a hajszála se görbülhet ám meg, ha a fülét levakarja is dühében a jegyző ur.

Nem kell hinni azoknak a szájhősöknek, a liberálistárok cégéres kolomposainak, kik a népet azzal rémítik, hogy ha nem szavaznak kormánypárti képviselőre, a kormány még több adóval fog terhelni bennünket. Sőt ellenkezésképpen, mindenkinek tudnia kell, hogy csak akkor fog igazán emelkedni az adóteher, ha még ezután is kormánypártiak leszünk.

Nemde a polgári házasságot, a polgári anyakönyvvezetést a kormány akarja? De a polgári hatóság nem fog ám ingyen eskettetni, az anyakönyveket se vezet ingyen. Az az állam által kirendelt tisztviselő, a ki kerületenként fogja a polgári esketést és anyakönyvelést

vezetni, szintén ember lesz, még pedig éhes és pénzszomjas ember, a ki levegővel meg nem él. Szóval annak fizetés kell.

Ki fogja fizetni? Azt mondják, hogy nem a nép, hanem az állam. Ne enged magadat ámitani becsületes magyar nép! Te fogod fizetni! Az állam nem dolgozik, nem szánt, nem vet, nem arat; az állam nem keres pénzt, hanem a nép keresi a pénzt. Az államnak nincs összegyűjtött kincse, csak adóssága; az állam csak abból fizet, a mit a néptől adó fejében beszédett.

A folytonos adóemelés bizonyítja, hogy az államnak eddig se volt elegendő pénze. Ipari, földmívelési és iskolai célokra a beszédett adóból alig költött valamit; iskoláit a katolikus alapítványokból tartja fenn ma is. Hát a polgári esketőket és anyakönyvelőket miből fogja fizetni? A nép zsebéből, a nép pénzéből, az adóból!

Tehát mégis csak a nép fog fizetni, s ismét bebizonyul, hogy akkor emelkedik még csak az adó, ha ezután is kormánypártiak leszünk.

Azzal is ámitgatnak bennünket, hogy az állam, a hol lehetséges lesz, a polgári esketést és anyakönyvelést szolgabírákra és jegyzőkre fogja bízni, a kik, mivel fizetésök úgy is van, ingyen dolgoznak. Erre ismét azt mondjuk: ne higgy a komának! Meglehet, hogy az első évben majd megteszik ingyen, de a következő évben fizetés emelést fognak kérni. S az állam, mint tisztviselőinek gondos anyja, kénytelen lesz fölemelni fizetésüket. Így csak az lesz elérve, hogy egy évvel később sózzák nyakunkba az adót, de végre is csak ez lesz a nóta: fizés paraszt, ha meggebedsz is!

Legyünk tehát óvatosak, hogy lépne ne menjünk!

A nép csupán független vezetőire hallgasson, a kik minden felsőbb nyomás nélkül tisztán és szabadon mérlegetik a jelen politikai helyzetet.

A nép közül sokan nem tudják, hogy kire hallgassanak: a papra-e, vagy a jegyzőre? A pap is vezetője a népeknek, meg a jegyző is, a kit éppen ezen vezetői szerepénél fogva, „faluszájának“ is hívják. A nép arra hallgasson, a ki függetlenül, önállóan tud vezetni, mert a ki mást akar vezetni, az tudjon a saját lábán járni, különben vak vezetné a világot.

Jegyzőink, — mindenütt tisztelet a néhány önzértes kivételnek, — nem független emberek. Egyik se jár a maga lábán; egyik se gondolkodik a maga fejével. Minden jegyző függ a szolgabírótól, az alispántól, a főispántól, a kormánytól. Minden jegyző úgy táncol, a mint a szolgabíró dudál. Valóságos oláhmedvék ők a szolgabíró karmai közt, kik a józan tömeg mulattatására ugrálnak, dűnnyögnek s utoljára fáradozásaikért dobszóval minden honpolgártól adóforint után pótdótot szednek. Ezek az emberek annyira rabszolgái a szolgabíróknak, hogy még az országút porát is kénytelenek a főbíró előtt lenyelni. Állításomat ténnyel igazolom. Egyik jegyző hajt az országúton, s észrevevén, hogy utána hintó közeledik, rögtön parancsot ad szolgabírójának, hogy álljon félre az országút mellé, mert a főbíró ur nem szereti, ha előtte port vernek. Ily függetlenek a mi jegyzőink. Dacára, hogy szolgabíráink a jegyzőket dupla lánccon vezetik, elcsapattással fenyegetik, mégis mikor politikáról, pártintézkedésről van szó, nincs a faluban olyan, szájhős, ki jobban kérkedne függetlenségével, mint a főbíró igája alatt nyögő jegyző.

Pedig egy jegyző se meri saját politika meggyőződését követni. Hány jegyző van, a ki lelkesedik Kossuth mellett, de azért a kormánytól való félelmében a Kossuth-gyászban nem mert résztvenni. Hány jegyző

van, ki testestül, lelkestül a *nemzeti pártnak hive*, de azért a felsőbbség parancsára a *kormánypártnak volt kortese!* És ki tudná mindazt a politikai képmutatást elősorolni, a mit jegyzőink a kormány kívánságára és a nép ámitására végbe visznek!

A nép vezetésére a legtöbb, képzettsége alacsony-ságánál fogva se alkalmas.

Aki a népet vezetni akarja, attól joggal megkövetelhetjük és meg is követeljük, hogy iskolázott egyén legyen, *tudományos képzettségével a nép fölött álljon, mert a nép helyett kell gondolkodnia, a népet okos tanácsaival ellátnia.* Jegyzőinkről pedig nem igen mondhatjuk el, hogy a tudomány azon fokán állanak, melyen a nép vezetőinek állania kell. Kikből lettek a mi jegyzőink? Ismeretes az a mondás: rosszul tanul a gyerek, legfeljebb jegyző lesz belőle. Tehát a bukott diákok, a korlátoltabb eszű egyének többnyire a jegyzői pályán nyernek alkalmazást.

Van eset, arra is, hogy a szolgabíró libapásztora a falusi iskola négy osztályának áttanulása után jegyzői vizsgát tett és most jegyzősködik, hűségesen üvöltöz, tombol a *főbírói kommandóra.*

No azt ugyan nem fogjuk tűrni, hogy ilyen, libapásztorból avanszerozott tudatlan emberek legyenek a nép vezetői. Karikás ostor kell ezeknek a kezébe, nem a község vezetése.

Kire hallgasson tehát a nép?

Van minden községnek a jegyzőn kívül még más vezetője is. Sajnos volna, ha magyar nép sorsa és jövője a jegyzők kezébe volna letéve; kutyára volna bízva a háj.

Az az isteni gondviselés, mely hazát és hitet adott a magyar nemzetnek, adott a népnek vezetőket is, kik tudományoknál, szellemi képzettségüknel fogva mindenkör elég alkalmasak arra, hogy a nép anyagi és szellemi érdekei mellett sikra szálljanak.

Mióta Szent-István megalapította az országot, és behozta a római katolikus hitet, azóta a magyar nép vezetése mindig a papokra volt bízva. *A magyar embernek volt papja, mikor még a jegyzőnek hívét se hallotta.* Közel kilencszáz éven át a katolikus papság volt a nép oktatója, tanácsadója, sok időn át még bírója is. És az ország most is fönnáll, a magyar nemzet haladt, a többi európai államokkal egy színvonalra emelkedett.

Most egyszerre meg kell szüntetni a papjótékony befolyását, a népet át kell terelni a jegyzők keze s apai gondjai alá. Miért? Mert a papság nem hive a hazug liberálisoknak; mert a papság nem akarja, hogy a vérszopó zsidóhad még tovább is nyuzza a magyart. Meg kell tehát alázni a katolikus papságot; ki kell kezéből venni a házasság körüli biráskodást. Szerencsétlen liberálisok, nem látják be, hogy a magyar nemzet erősödésére szolgáló leghatalmasabb tényezőt akarják megtörni, midőn a katolikus egyház papjait üldözik.

A ki a történelmet csak egyikéit is tanulmányozta, az tudja, hogy a közbiztonság, a tulajdon jog, az erkölcsösség éppen akkor volt a legnagyobb, midőn a katolikus papság mindig fölemelte tiltakozó szavát, valahányszor a népet tulságos teherviselésre akarták kötelezni.

Míg a katolikus papságnak nagyobb befolyása volt a társadalomra, nem volt annyi zsebmetező, tolvaj, sikkasztó; míg a katolikus plébános engedélye nélkül nem lehetett a faluban tánemulatságot rendezni, addig nem volt annyi törvénytelen gyerek, a fiatalság nem volt olyan rakoncátlan, mint most. Pedig abban az időben nem kellett egy hadsereg csendőr. A néhány me-

gyei pandurnak alig akadt egyéb teendője a kóborló cigányok botozásánál és suppolásánál.

Most telve van az ország csendőrrel és katonával s még se biztos az ember; a sok rendőr mellett megtörténhetik az ország fővárosában, hogy világos nappal egy agg főpapot leköpjének és megtaszigáljanak.

Ezen tények azt bizonyítják, hogy a katolikus papság tud nevelni, puska és kardnélkül is jobban tudja a népet vezetni, mint a rendőrökre, csendőrökre, katonákra milliókat elfecsérelő liberális kormány.

No de azért mégis ki kell küszöbölni a papokat a törvényhozásból, meg kell szüntetni minden politikai befolyásukat a társadalomra. Ne aggódjanak a liberális urak, a katolikus papság szívesen békét hagy a politikának, ha a politika békét hagy az egyháznak; most sem politizálna, ha nem kényszeritenék. *Nem a papság kezdte az egyházpolitikai vitát. Nem a papság kezdte meg a felekezeti harcot. A kormány vitte a katolikus papságot küzdelembe; a papság csak védekezik, de a támadó szerepre a liberális kormány vállalkozott.*

A katolikus egyház Krisztus ideje óta mindig az ellenség támadásának volt céltáblája. Sok üldözést állott már ki, de soha sem jutott ki a küzdelemből leverve, hanem mindig győztesen.

Minél nagyobb volt az ellenség támadása, annál szorosabban összetartottak a hivek, annál jobban tömörültek papjaik körül. Pap volt a vezér a küzdelem idején; a pap lelkesítő szavára, a pap áldásával mentek a hivek a halálba. Elestek sokan a pogány császárok által támasztott üldözések alatt; sokak vére omlott a bakó szekercéje alatt, de kitartók voltak mind; mindnyájuknak csak egy kívánsága volt: a hitért és Krisztusért szenvedni.

A történelem fényesen bizonyítja, hogy a *katholikusokat megtörni nem lehet, csak megölni.*

Ha a katolikusok összetartanak, ha a hivek papjaik szavára hallgatnak, akkor bátran nézhetnek szemébe a legdühösebb ellenségnek is. Például szolgálhatnak a németországi katolikusok. Németország protestáns állam, a katolikusok száma sokkal kisebb mint az eretnekeké. A protestáns német kormánynak éppen úgy, mint most a szabadkőmives magyar kormánynak minden törekvése oda irányult, hogy a katolikusokat megtörje, templomaikat, iskoláikat megszüntesse. A maroknyi német katolikus nép összetartott, papjaira hallgatott, egyházi előjáróinak mindenben engedelmeskedett, s ezen összetartással elérte, hogy a *vasakaratu Bismark kancellárt*, mint a katolikusok legnagyobb üldözőjét *megbuktatta, elvesztett templomait, iskoláit és jogait már nagybárra visszanyerte.* Ugyanazt tették a német katolikusok is, a mit most mi akarunk: *csak kipróbált, hithű katolikus embert választottak képviselőnek*, a ki azután küzdött, harczolt a parlamentben a katolikus egyház és a hivek érdekei mellett. Csak kövessük német hitsorsosaink példáját, mi biztosabban és előbb fogunk győzni, mert mi többen vagyunk; mi katolikus országban élünk; a mi hazánk Mária országa; nekünk a küzdelemben az Egek királynéja is segítségünkre lesz.

A nép teljes bizalommal forduljon papjához, mert benne *független* vezetőre talál. A katolikus pap politikai téren *nem függ* se a pápától, se a primástól, se bármely egyházi előjárótól, annál kevésbé a szolgabírótól, alispántól, főispántól, vagy a magas kormánytól.

Alávaló, hitvány, rágalmazó, ki azt állítja, hogy a katolikusok a politikában a római pápától függenek. Se Magyarország, se más országok politikai ügyeibe a római pápák nem avatkoznak.

Igenis függünk Rómától hit dolgában, mert ott van Krisztus helytartója; ott van egyházunk feje; ott van a római katolikus hitnek csatlakozhatatlan öre. Sz. István első apostoli királyunk a római pápától nyerte koronáját, a római széktől nyert engedélyt hitünknek terjesztésére, azért senki sem veheti tőlünk zokon, ha mi hit dolgában ahhoz a szent székhöz fordulunk, a melytől hitünket nyertük.

A mostani politikai viszonyokba van beleszólása a római pápának is, mert ez a politika a vallással, a hittel bibelődik. Ne zavarják hitünket, ne akarják sérteni lelkümeretünket és akkor a római pápa se fog avatkozni Magyarországra ügyeibe.

A szentséges atya nem fog avatkozni soha az ország hadügyeibe, még ha frakkban fognak is járni a bakák; nem fog avatkozni a kereskedelembe, még ha biciklin fogjuk is szállítani a hizott ökröket; nem fog avatkozni pénzügyeinkbe, még ha akkora filléreket fognak is veretni, mint Wekerle főminiszter ur feje; nem fog avatkozni közigazgatási rendszerünkbe, még ha cigány vajdákat ültetünk is a főbírói székekbe. A pápa mindazt szó nélkül fogja hagyni, de azt nem engedheti, hogy a katolikus hit cikkelyeit, szabványait sértsek, bántalmazzák, vagy éppen sutba dobják.

A hazug liberális had azt kiáltja, hogy a katolikusok kifelé huznak, pedig megfordítva áll a dolog. Mi katolikusok azt akarjuk, hogy szent István országában az ősi katolikus hit maradjon mint volt régen; a liberálisok pedig föl akarják forgatni az ősi hitet, hogy erkösetelenné tegyék a nemzetet, s hogy így annál könnyebben kezére játszassák valamely külső hatalomnak. Mert bizonyos az, hogy Magyarország csak addig lesz Magyarország, míg katolikus jellegű marad; mihelyt megszűnt katolikus lenni, Lengyelország sorsára kerül, elenyészik. A biboros herceg-primás, az ország főpapja már több ízben kijelentette, hogy az egyházpolitikai törvényjavaslatokat mint hazafi már csak azért se fogadhatja el, mivel attól fél, hogy ezen javaslatok törvényerőre való emelése által lenne megásva Magyarország sírja.

Álljunk tehát rendületlenül és inkább helyezkedjünk a római pápa védőszárnyai alá, hogy hitünket és hazánkat megmenthessük, mintsem a hazug liberálisok zászlója alatt hitünket megtagadjuk és vele nemzetünket is eltemessük. Nem függünk tehát politikában Rómától, sőt a katolikus pap még püspökétől se függ.

Igaz, hogy a pap főpásztorának engedelmességet fogadott, tehát köteles is neki engedelmeskedni, de nem köteles a főpásztor politikáját követni. A herceg-primás lehet kormányparti, udvari papjai pedig a nemzeti-pártnak hívei. A plébános lehet függetlenségi, káplánja pedig néppárti. Szóval mindenki a saját politikai meggyőződése szerint követheti vagy az egyik, vagy a másik partot. Ha a püspök kormányparti, a káplán pedig néppárti, azért a püspök nem fogja elcsapatással, bezárással fenyegetni a szegény káplánt, mint a miniszter a szolgabíró, vagy a jegyzőt.

Bátran merem tehát állítani, hogy a katolikus pap politikailag oly független egyén, a ki másokat vezethet, oktathat, tanácsesal elláthat. A papság szellemi képzettségéről nem is akarok írni, mert elismert dolog, hogy a katolikus papság a műveltség és tudomány oly fokán áll, hogy a társadalom legfelsőbb osztályával is kiállja a versenyt. Rossz diákból pap soha sem lesz. Kicsapott diákok a papi pályán nem nyernék menedékhelyet. A katolikus pap tudományosan képzett ember, a ki egy főbíróval, alispánnal, főispánnal, de még egy miniszterrel is megmérkőzhetik.

A magyar népnek ezt tudnia kell, különösen a mostani viszonyok közt, midőn sok cégéres ámitó járja be az országot és csalja a népet.

Lesz rend, lesz béke, még több pénze is lesz a magyar népnek, ha minden ügyében-hajában előbb a papjához megy.

A népnek nem szabad bizalmatlannak lenni a pap iránt. Hiszen, ha a paphoz nincs a népnek bizalma, akkor még kevesebbé bizhatik világi előjáróiban. Kikből lettek a papok? Nagyon kevés van köztük magas származásu, többnyire mind a népnek gyermekei. A papság zömét a nép, gyermekeiből, saját véréből nevelte. Az a pap, kinek atyja, testvére, sógora, minden rokonsága földműves vagy iparos, csak nem akarhat rosszat a népnek. Ha rosszat akarna, akkor saját apjának, anyjának, rokonságának is kárára volna. Legyen tehát a nép óvatos és ne higgyen a liberális csordából kiküldött kolomposoknak. Tömörüljön a nép a pap körül, hogy az új harc reggele csatasorban találjon bennünket.

Ha összetartunk s egyesült erővel harcolunk, biztos a győzelem. A németek a vasakaru Bismarkot meg tudták törni, hát mi magyar katolikusok egy vastagnyaku Szilágyival se tudnánk elbánni?

Csak előre katolikusok! csak tartsunk össze, törekedjünk egy célra: a magyar néppárt diadalára.

Bognár Gergely.

TÁRCA

A két imádkozó.

Ah, én igaz vagyok,
Nincs, nem is volt bűnöm!
A mi megundorít,
Azt én meg nem tűröm —
Soha meg nem tűröm!

Szavamnak értékét,
Beesét vagyonomnak,
Ámitó szándékkal
Nem mondom én jobbnak:
Dehogy mondom jobbnak.

Maradhat éntőlem
Salamon kincsével!
Titkos, tiltott vagyont
Nem szerzek erővel; —
No kell is erővel!

Habár Putifárné
Csábitva kacint rám:
Oly tiszta ez a szív...
Lehet a szem villám, —
Akár ezer villám.

Még csak oly sem vagyok
Mint ez az emberlom...
Szent a bőjt, szent a vám,
Jehova s a templom!
Jehova s a templom.

És árad ez a nyelv;
Hallgatni oly kínos...
Boldogság a szivben,
Az arcz örömpiros —
De még örömpiros, —

Csupa kőszirt s örvény,
Ahol járunk kelünk;
Üdvönk, éltünk bukik,
Ha Isten nincs velünk, —
Ah, ha Ő nincs velünk.

A megcsúfolt amott
Földhöz szegzett szemmel,
Imádkozik, de fel —
Tekinteni nem mer; —
Ah, de hogy is, — nem mer!

Bűnös az ő szive,
Bűnös az ő lelke;
Csak azt sovárgja, hogy
Örökjét megmentse, —
Hogy üdvét megmentse.

Az égi mester mond
E kettőről igét;
Csak az utóbbinak
Dicséri jó szivét, —
Megigazult szivét.

Mert az önhittség, gőg —
Lehet hamis érdem,
Mig az alázatnak
Jutalma az égben, —
Ott virul az égben.

Telgárti Lipót.

A felső-bugaczi nyaralás.

— Vig novelette. —

Harmadik férje vagyok Izabella feleségemnek. Első férje hentes volt és e miatt meghizott; a mikor a második hitestársa magáénak mondotta, akkor péknek lett a felesége. Az első férjénél tetemesen terjedt külső ábrázatja, mert sok húst evett, a második férjénél már a sok zsemle is növelte a hizást. Mikor én, mint napi-díjnak, szerencsés lettem enyémnek mondani, tetemes soványsággal kellett esküvőre mennie. Már azt nem tudom: a harmad-virágzásos szerelem volt-e az oka, vagy a 25 frt 50 kr. jövedelem, de a hét szűk esztendő, meg a negyvennapig bőjtől Succi sem vetekedett vele.

Mondtam is neki, hogy szeles időben ne menjen se nap-, se esernyővel, mert ő találja fel a repülő gépet.

Hanem hát a gyerekek nagyon kiabáltak a füllembe:

— A mama igen beteg! kedves papa, vigye el az orvoshoz!

Hát kérem alássán én bizony elvittem a városi orvoshoz. Az a szokásos nyári orvosok elvét tartva, nyaralni és fürdeni küldötte.

Hiszen szép a tisztaság és az egészség helyreállítása, de ahhoz szükséges a költség és a hivatalos engedély.

Egyik sem volt a kezeim között.

A napi díjnak ugyan mindig betegesnek néz ki, de a nyaralás már igen nehezen megy. Pénz kell hozzá, mert 25 frt 50 kr.-ból nyolc gyereket nehéz fenntartani. Első férjtől 4, másodiktól négy maradt reám örökség és feleségi hozomány alapján.

— Tessék nyaralni, orvosi rendeletre! Mihelyt a félhavi fizetést kikaptam, megtettem a kis lutrit. Persze hosszu orral néztem a nyero számokat.

Végre is az új miniszter segített a bajomon.

— Nézze Balázs! magának egészsége helyre állítása céljából ötven forintot tettem folyóvá. Fűrődjön és gyógyítsa magát!

Mély hajlongások között csekély pakolással utnak eredtünk Felső-Bugacra, melynek gyógyhatásu fűrődje a vérmes betegnek annyiban használ, hogy fogvacogató hideg vize a fogakra, piócái pedig a gutaütésre alkalmasak.

Felső-Bugacson nyaraltunk. Feleségem első férjének bátyja adott szállást. Én a Marosban lubickoltam, az asszony pedig hizott helyettem; elannyira jóétvágygyal birt, hogy hazajövetelkor 54 klgmot nyomott.

Otthon pedig üresen találtam a házat. A nyolc gyerek eltűnt, s vele együtt minden ingóság.

És én boldog vagyok, mert csak a feleségre kell csupán keresnem!

Oh, áldott emlékü nyaralás!

Ács Géza.

HIREK

A király nyaralása. A király nyaralásáról és utiterveiről a következőket jelentik Bécsből: Szeptember elsejéig a király Ischlben marad, onnan a cseh-morvaországi hadgyakorlatokra megy s szeptember 7-én Lembergbe érkezik, a hol megnézi a kiállítást. Ott időzésének négy napja alatt nagy lovas-gyakorlat lesz. Tizenegyedikén a nagy magyar záró-hadgyakorlatokra jön Balassa-Gyarmatra, a hol 22-éig marad. Ezután Budapesten a delegációkat nyitja meg. Később Németországba megy a király, a hol találkozni fog a német császárral s meglátogatja a weimari, darmstadti és stuttgarti udvart.

A magyar szivü belga királyné. A belga királyné meglátogatta az antwerpeni kiállítás magyar osztályát, mely látogatásról a következő érdekes részleteket írják: Miután a királyné egynéhány percig a képzőművészeti kiállítás ausztriai osztályában tartózkodott, Duckerts budapesti belga konzul által vezetettve átment a magyar osztályba, hol *Léon Abry* — a magyar osztály biztosa, az ismert magyarbarát belga művész fogadta, ki a királynénak gyönyörű csokrot nyújtott át. Léon Abry üdvözlő beszédére a királyné a következő szavakkal felelt: Régóta vagyok már távol Magyarországtól, de remélem, hogy polgártársaim még nem feledkeztek meg rólam. Legforróbb vágyam viszontlátni hazámat. (A királyné ugyanis bold. emlékü József nádorunk unokája.) A királyné ezután nagy figyelemmel megnézte a magyar műtárlatot. Nagyon tetszettek neki Ferraris, Csók István és Munkácsy képei. Különösen sokáig nézte Ferdinánd bolgár fejedelem arcképét s „Az üres bölcsőt”. A képzőművészeti kiállítás épületét elhagyva a királyné Clémentine főhercegnő kíséretében az iparsarnok magyar osztályát látogatta meg. Itt ismét Duckerts főkonzul fogadta a ki-

ráltnét s egy hazai gyártmányu kiválóan szép majolika-vázát ajánlott fel neki. A királyné kegyesen fogadta az ajándékot s megköszönve a szívélyes fogadtatást, 5 órákor hagyta el kíséretével a magyar osztályt s a kiállítását.

Előkelő komaasszony. Erzsébet királyné néhány nap előtt Campiglióban, mint odavaló lapok írják, egy kirándulás alkalmával betért egy parasztházba, a hol az egész háznépét ünnepi ruhába öltözve, levert hangulatban találta. Kérdezte is, hogy mi okozta azt? mire megtudta, hogy egy három napos gyermeket kellene keresztelőre vinni, de a meghívott komaasszony nem jött el, s így elmarad a keresztelő. A királyné rögtön kinyilatkozta, hogy ő magára vállalja a tisztséget. És mikor az egyszerű emberek, kik a királynét nem ismerték, kérdezték, hogy mily nevet kapjon a keresztelendő kis lány, a fenséges asszony így válaszolt: „Az én nevem nem használatos ezen a vidéken, legyen tehát a kis leány neve Mária, mert ez a legszebb keresztény név.“ Csak a legközelebbi napon, mikor a királyné egy szolgálja útján tekintélyes pénzösszeget és ajándékot küldött a családnak, tudták meg az egyszerű emberek, hogy az ő komaasszonyuk nem más, mint Magyarország királyának és Ausztria császárnak koronás felesége.

Boltizár püspök jubileuma. Lélekemelő ünnepség színhelye volt Esztergom e hó 19-én. *Boltizár* József püspök, érseki helynök ünnepelte aranymiséjét. A mindenki által szeretett főpap tiszteletére egybegyűlt az egész főmegyei papság és résztvett az aranymiséjén, melyre a város közönsége is oly nagy számban jelent meg, hogy a tágas templom a zsufolásig megtelt. A püspök áldása után, mely dr. *Lassu* Lajos emelkedett beszédére következett, a küldöttségek tisztelegtek. Közel 200 pap jelent meg a püspök előtt, Jezsó Mihály vezetése alatt, ki beszéde kíséretében egy nagyszerű albumot nyújtott át a papság aláírásával. A tisztelegések után fényes ebéd volt, a melyen 250-en vettek részt, köztük *Kruplanitz* Kálmán főispán és a város előkelőségei.

A kalocsai érsek jótékonyága. Császká György kalocsai érsek, kinek műpártolását a szepességi templomok hirdetik, a kalocsai egyházmegyében is sok gondot és sok költséget fordít a templomok izlésszerű építésére és díszítésére. Így legutóbb az ujvidéki r. k. templom építésére 20 ezer forintot ajándékozott. Ugyanezen célra a múlt évben is adott 10 ezer forintot. A kis-kőrösi r. k. templom festésének költségeihez is hozzájárult 400 frttal s a mű vezetésével saját festőjét bizta meg.

Szentlélek kegyelme. Beő-Sárkányban június 24-én *Döbrentei* István 24 ifju elhagyta a vallásnak csufolt Luther-tévtant és visszatért az egyedül igaz s üdvözítő egyház kebelében, és szt. mise alatt örömtelt szívvel tette le a hitvallást. A szertartást ft. *Torkos* József buzgó plébános ur végezte ki az áttérnek, megható beszédben kötötte lelkére, hogy sz. vallását hiven megvallja mindenkör. — *Németh* János téthi illetőségű Csécsenyben béres, folyó hó 15-én a kath. hitvallást a rába-sz.-mihályi róm. kath. templomban letévén, belátva Luther tanának hamis voltát, az egyedül üdvözítő róm. kath. anyaszentegyház kebelébe visszatért. Isten malasztja legyen mindenkör vele! — Pozsony-virág-völgyi plébánia templomban *Breuer* József kecskeméti születésű zsidó tisztviselő két fiával Károlylyal és Ervinnel együtt folyó hó 14-én megkeresztelkedett. — Székesfehérvárott *Vanka* Ferencné szül. Varga Zsuzsanna elhagyván az ágostai ev. felekezetet, visszatért a kath. egyház kebelébe s a kath. hitvallást a székesegyházban *Gremesperger* István apát-plébános kezébe tette

le. — Somorján június 24-én *Ivány* János 24 éves ifju elhagyva kálvin tévtant, visszatért az üdvözítő egyház kebelébe. A hitvallást ft. Kisfaludy Zsigmond esperes-plébános kezébe tette le, ki szép beszédet intézett a megtérthez.

Ne bánts a szabadkőmivéseket. A soproni megyei gyűlésen f. hó 9-én nagyon keserves panaszokban törték ki a szabadkőmives és zsidó urak a nagy-cenki közönség ellen, mivel *abcugokkal* mérészelte az ördög e derék kompánistáit fogadni. Vizsgálatot sürgettek és a gyámoltalan alispán meg is ígerte, hogy majd elbánik ő azokkal a nagy-cenkiekkel, kik a szabadkőmives urak ellen tüntetni mertek. Nagyon szép, igazán lélekemelő, hogy ebben az országban a katolikus püspököket szabadon pöködhetik, anélkül hogy a soproni szabadkőmives kompánia ezen megütköznek, de ha Lucifer szolgálit nem fogadják valahol tárt karokkal, ott akasztófát szeretnének állítani a Simon-fele gyámoltalan alispánok. Furesa egy mérték az, melylyel nálunk mérük az egyenlőséget.

Százötvenhat család hajlék nélkül. A sopronmegyei *Veszkény* községben július 11-én tűzvész pusztított, mely százötvenhat családot fosztott meg hajlékától. Az elhamvadt községben a szerencsétlenek állapota aggasztó, a nyomor pedig igen nagy. A községi előljáróság a nyomor enyhítése céljából kérést intéz most a nagy közönséghez, különösen pedig a plébánosokhoz, jegyzőkhöz és községi előljárókhöz, kérve, hogy működési körükben gyűjtést rendezni és bármely csekély adakozással is a hajléktalanok fölsegítéséhez hozzájárulni sziveskedjenek. Az adományok *Veszkény* község előljáróságához vagy a plébánia-hivatalhoz küldendők.

Halottak, mint céltábla. Berlinben irtózatos izgalmat keltett a következő hír: Ez évi január, február és március hónapokban körülbelül nyolcvan holtestet bocsátottak a spaquai gyalogsági lövőiskola rendelkezésére, lövő kísérletek céljából. A céltáblának szolgáló holtestekre a tiszték és altiszték lövöldöztek, hogy kipróbálják a lövések erejét. Ezek a holtestek gyakran több napig heverték a céltáblák körül, míg egészen szétlöve további kísérletekre alkalmatlanok lévén, eltemették.

Felcséptető olasz mérnök Budapesten letartóztatott egy *Piccaroni* Miksa nevű fiatal olasz mérnököt, a ki egy társaságban hangosan úgy nyilatkozott, hogy Caserio nagyon helyesen cselekedett, mikor Carnot-t megölte s így kellene elbánni a mi koronás Carnotunkkal is. *Piccaroni* már négy év óta tartózkodik Bpsten, mint a Ganzgyár alkalmazottja. Egyetlen kedves foglalkozása volt az osztrákokat szidalmazni, mert azok apját megölték. Azonfelül nagy garibaldista.

Rémület Sopronban. Sopronban az a rémhír járt szájról-szájra, hogy *Grassel* cserepes, a ki tíz órai kínlás után kiszenvedett, *kolerában* halt meg. A delután megejtett boncolás kiderítette, hogy a réműletre ok nem volt, mert *Grassel* halálát nem kolera okozta.

Elsülyedt magyar hajó. Fiuméből táviratozzák: A Mária nevű magyar vitorlás hajó, a mely kőrakományal volt megterhelve, Cherso szigete mellett hajótörést szenvedett. A legénységből a sziget lakosai ötöt megmentettek, a többi vízbe fullt. A hajó pár perc alatt lemerült a tenger fenekére.

A bécsi klinika titkai. Nagy izgatottság uralkodik pár nap óta a bécsi klinika orvosai és segédorvosai közt. Külföldről ugyanis sok diplomás orvos keresi fel a hirneves intézetet, hogy gyakorlatát gyarapítsa a segédorvosok utmutatása mellett. A napokban is három fiatal orvost vettek föl és beosztották mindegyiket eg-

segédorvoshoz. Mikor ezeknél jelentkeztek, az egyik segédorvos félrehívta őket és bizalmasan tudtukra adta, hogy a bécsi klinikán szokásban van, hogy minden besztott gyakorló orvos a felvételnél nagyobb összeget kézbesít a segédorvosoknak. A három fiatal ember igen elcsodálkozott ezen a kijelentésen és gondolkozási időt kért. Egyikük, a kit maga Czerny tanár ajánlott, jelentést tett az esetről Vogl dékánnak, a ki a segédorvosok ellen azonnal elrendelte a fegyelmi vizsgálatot. Az egyiket azóta már fel is függesztették. Bécsben, főleg orvosi körökben az eset igen kellemetlen benyomást keltett, főleg azért, mert minden igyekezet, hogy nyilvánosságra ne kerüljön, hiába volt.

Tizenkétezer forintos pipadohány. A pozsony megyei Szilines községben a közelmúlt napokban tűz ütött ki, mely jelentékeny károkat okozott. *Kupka* József ottani birtokos udvarában csépelelték a már behordott nagy mennyiségű gabonát, midőn déli harangszóra a csépelest beszüntették és az ebéd elköltéséhez láttak a munkások. Közülük egyik, Dankó Mihály rágyújtott a pipára de csakhamar elszundikált, miközben pipája kiesett szájából a gabonára, mely menten tüzet fogott. A tűz a déli nagy hőségben oly gyorsan terjedt tovább, hogy rövid idő alatt tíz ház számos melléképülettel együtt porrá égett. A kár közel 12.000 forint, melyből csak 1500 forint volt biztosítva.

Gyermek a síneken. Az Ó-Petrovoszelló és Uj-Kapella közötti vonalon történt e hó 17-én, hogy egy 6 éves fiú a vágányon oly mélyen aludt, hogy még a közeledő vonat dübörgése se ébresztette föl. A gyermek összekuporodva feküdt és a mozdonyvezető csak akkor vette már észre, midőn a veszélyben forgó fiú és a vonat közti távolság oly csekély volt, hogy annak megmentése majdnem lehetetlennek látszott. Fridmann Ignác mozdonyvezetőnek minden törekvése ezen nagy szerencsétlenség elkerülésére irányult és utolsó erejét megfeszítve sikerült is neki végre a vonatot megállítani alig egy pár lépésre a gyermek előtt. Az utazó közönség elismerését nyilvánította a derék mozdonyvezetőnek.

A gyilkos tévedése. Egy galíciai községben a minap borzasztó dolog történt. Gavrido Ádám nevű paraszt az események sajátságos bonyodalma következtében idegen helyett saját gyermekét ölte meg. Az esetet a következőképpen adják elő:

Barber Salamon zbarazi kereskedő néhány héttel ezelőtt megvette a szomszéd községben lakó Gavrido egész méztermését és 50 forintot is adott neki. Midőn azonban a kereskedő néhány nappal ezelőtt odament s átakarta venni a mézet, a paraszt kijelentette, hogy nem felelhet meg a kikötött föltételnek s ajánkozott, hogy annyi kárpótlást fizet Barbernek, a mennyit a rabinus megszab neki. Elmentek tehát a legjobb egyetértésben a rabinushoz, a ki 10 forintot ítélt meg Barbernek kárpótlásul, mely összeget a paraszt rögtön ki is fizetett. Együtt távoztak a paptól s utközben betértek a korcsmába, a hol késő estig maradtak. Mint-hogy esni kezdett az eső, azt az ajánlatot tette Gavrido Barbernek, hogy töltsen nála az éjszakát, a mibe a kereskedő bele is egyezett. Hazamenvén a paraszt lakására, betértek a felszerbe, hol Gavrido szalmából ágyat készítettett vendégének, jó éjszakát kívánt neki és ott hagyta, bezárván a felszer ajtaját. Ez feltűnt a kereskedőnek, nagy félelem vett erőt rajta, hogy nem tudott nyugodni, azért fölkel s tapogatózva eljutott egy másik ajtóhoz, mely belül volt reteszszel elzárva. Kinyitotta és visszatért a korcsmába. Ezenközben hazatért a paraszt fia, nem egészen józan állapotban. Minthogy

nyitva találta a felszer ajtaját, bement oda s lefeküdt a kereskedőnek vetett ágyra és elaludt. Midőn a kereskedő visszatérőben volt a korcsmába, találkozott egy csendőrrel, a ki azt kérdezte tőle, hogy hová megy oly későn. Barber erre elbeszélte, hogy mi történt vele: minthogy azonban a csendőr ezt nem hitte el neki, visszatértek mind a ketten Gavrido házához. Kopogtatnak, de nem kaptak feleletet, mire a csendőr puskatásával betörte az ajtót. A parasztot úgy találták, hogy a kezét mosta, mely tele volt vérről. Midőn meglátta a kereskedőt, rémülten kiáltott föl:

— Hiszen én megöltelek!

A csendőr rögtön elfogta s átkutatva a házat megtalálta a paraszt fiát, keresztülmetszett nyakkal.

Van Isten? Egy elvtársunktól kaptuk a következő sorokat: Junius hó 20-án meglátogattam egy jó barátomat L. községben a hol ezelőtt több évig káplánkodtam. Ott összejött egy előkelő társaság, a melyben folyt a beszéd a polgári házasságról, politikáról és a hitről és a következő történetet hallottam: Egy bizonyos mérnök kiment erdőbe egy buzdó, gazdag s erős, de bátor gazdával. Az uton beszéltek a polgári házasságról és mikor közel voltak az erdőhöz épen harangoztak az Ur felmutatására. — A buzdó gazda levette kalapját és letérdelt, de a mérnök nem. „Önök hiszik, hogy van Isten?” kérdé a mérnök. Bámulva nézett rá a gazda, mialatt a méltó boszankodás pirja borítá el arcát. — „És ön, uram, ön nem hiszi?” „Én semmit sem hiszek, miután én anarchista, azaz istentagadó vagyok!” „Talán csak tréfál kegyed,” jegyzi meg a paraszt. „Nekem nincs hitem, szólt a mérnök”. — „No akkor igen sajnálom az urat és nagyon szerencsétlennek tartom?” „Miért?” „Azért, mert olyan gonoszokra pokol vár a más világon.” „Micsoda pokol? Én nem hiszem se a poklot, sem a mennyországot, miután azt csak a papok találták ki, hogy az oly ostoba népet mint kend, félrevezessék”. A paraszt reszketett a haragtól és mikor elérkeztek az erdő belsejébe, favágáshoz látott, de egyszerre csak fölemeli a fejszét és ráival a mérnökre:

„Van Isten, vagy nincs? Ha nincs igazságos Isten, akkor mindjárt felhasítom koponyádat, mivelhogy nincs itt senki, a ki láthatna engem és nem kell félnem büntetéstől”. Mondj el egy Hiszekegyet különben halál fia vagy!” „A remegő istentagadó szépen letérdelt és imádkozni kezdett”. — „Adj hálát az Istennek, hogy életben maradtál és esküdj meg, hogy soha többé nem fogsz istentelen beszédekkel jó katolikusokat rontani”, szólt a paraszt. — Oh ti urak! Csak vegyétek el a hitünket és Istenünket, akkor majd meglátjátok mi az ember Isten és hit nélkül. Barom csak!

A vasárnap megszenteltelenítése. Az alábbi sorok közlésére szólítottunk föl, melyeket — bár fájdalmasan esik, nem habozunk közölni, hogy a vád alaptalan-sága esetén a ft. kormányzó urnak alkalmat nyujtsunk e sorok megcáfolására, alaposság esetén pedig megérdemelt megrovásban részesüljön a vasárnap megszenteltelenítője, ha pap is. A levél így szól: A csornai prépostság gazdasági kormányzója főt. *Lakner* Ambrus ur szigoruan megparancsolta összes aratóinak, hogy vasárnap is aratni kell s hogy otthon ne merjen maradni senki. Nagy megütközéssel látom is az aratókat már két vasárnap teljes számban egész nap dolgozni. Fölteszem, hogy a mélt. Prépost urnak nincs tudomása róla, hogy az ő birtokának pap kormányzója ily példával járjon elől, különösen a mostani viszonyok közt. Hogyan szólhatunk akkor ha a protestánsok Urnapon és más ünnepeken takarodnak, szántanak, vetnek? Mint római katolikus szent kötelességemnek tartom az

anyaszentegyház törvényei mellett harcolni, de azt nem hittem volna, hogy e törvényeket még kath. papokkal szemben is védeni kell. Csorna 1894. július 24. — Somogyi Pál.

Tűz. Nagy-Csalomiáról tüzeset felől értesít levelezőnk. Folyó hó 17-én egy szénakazal gyuladt ki, melyről csakhamar átsaptak a pusztító lángok a közelben levő árpa, rozs és buza kazalokra. A kár ezer száz forint, melyből semmi se volt biztosítva.

A liberális lelkiismeretességnek és a katolikusok üldözésének szomorú példája az a levél, melyet Ó-Kanizsáról irtak lapunknak s mely a liberalizmus bitang erőszakoskodását és irányukban érzett, bár egyre tagadt lelketlen gyűlölségét bizonyítja. A levél így hangzik: Óriási arcátlátságnak és a hivatalos önkénykedés legszemtelenebb fájának jöttünk nyomára. Ó-Kanizsán 1894. január derekán megalakult a kath. népkör. Az alapszabályok három példányban leirattak és febr. 1-én a zentai szolgabírói hivatalnak továbbítás végett beküldtek. Mindeddig azonban semmi sem történt. Kérdést intéztünk egyes jeles kath. főurak által a belügyminiszteri hivatalnál az alapszabályok sorsa felől, honnan azon választ kaptuk, hogy még nem érkeztek be. Néhány hó előtt egyik liberális hengegő esküdteske Ó-Kanizsán, a ki tudományát és műveltségét a leölt bírák beleiből merithette, lévén koca-mészáros, azon ujságot vágta a már megalakult kör világi elnökének fejéhez, hogy az ó-kanizsai kath. kör alapszabályai *itt hevernek egyik községi őrök asztalában s nem is lesz belőlök semmi*, mert a szolgabíró mátéházi *Matkovics* Lajos, (aki a legutolsó orsz. képviselő választáson itt lépett föl jelöltként és a nép között gyónócedulájával korteskedett, de Tompával szemben megbukott és épen az ókanizsaiak buktatták meg) valamint az ó-kanizsai jegyző, *Mihályi* Sándor, **nem akarják!!** Mi ennek lehetőségét is kétségbe vontuk s ime rájöttünk, hogy sajnos, de *való*. *Az alapszabályok a szolgabíró-ságtól visszakérültek a község házára* — mint mondják — véleményadás végett. Szinte megrendül az ember ily hallatlan önkénykedésen! Az ügy befejeződése után hírlapilag szellőztetni is fogjuk.*)

HITBUZGALMI ROVAT

Liougrisz. Alfonz püspök, egyháztanító.

Redemptoristák (Mégváltóról nevezett társulat) alapítója.

Augusztus 2.

A jelen században, 55 év előtt 1839 május 20-án iktatott a szentek sorába.

1696. szeptember 27-én született Nápolyban. Ligouri ősi nemes család ivadéka. Atyja: József,

*) Ne is hagyják annyiba! Hisz e szemtelenkedés már túrbetetlen. A gaz liberálizmus silány lelki hívei komiszabbak Néronnál, a római zsarnoknál s ha le nem lökjük őket képzelt nagyságuk szemétdombjáról, nem sokára nyuzni fogják a katolikusokat. Nekünk katolikusoknak a második ezredév küszöbén ép úgy meg kell hódítanunk az országot, mint ezer év előtt. De ha kell meg is tesszük s a gaz ripókókat elpusztítjuk a föld színéről. — Szerk.

Anyja Cavalieri Anna Katalin; mindketten istenfélők, vallásosak voltak. A keresztségben Alfonz-Mária nevet nyert. Édes anyjának gondja volt rá, hogy fia a bold. Szűz nevét ne csak viselje, de becsülje is, s a bold. Szűzet kiválóan tisztelje, erényeit kövesse.

Alfonz 10 éves korában a nemes ifjak nevelő intézetébe adatott, a hol csakhamar valamennyi társát mind az erényekben, mind a tanulásban s tudományokban fölülmulata. Mindnyájok példaképévé lett. Tiszta szive, szelid, szerény, alázatos viselete miatt becsülték. Tisztelte, szerette társait ő; tisztelték, szerették társai őt. Felsőbb tanulmányait otthon végezte kitünő tanárok vezetésé alatt.

17 éves korában 1713-ban jogtudorra lett s mint ilyent egyes családok ügyvédüké kérték föl.

Alfonz mint ügyvéd is kitünt társai között. Alapos tudománya s ékes-szólása nevét az egész királyságban ismeretessé tette. Keresett ügyvéd levén, elfoglaltsága nagy volt, de minden elfoglaltsága mellett is mindennap szakított magának időt, nemcsak rövid imádságra, hanem az Oltáriszentség látogatására s imádsására is. Hetenkint áldozott.

Nemde különös! Ügyvéd és Oltáriszentség látogatása, heti sz. áldozás. Hát megfér ez egymással? S hozzá még, ez az ügyvéd a leghiresebb a királyságban.

Vajjon, hol akadunk napjainkban párjára! Nem mondjuk, hogy nincsenek vallásos ügyvédek. Katolikus nagygyűléseinken egymásután kiállanak a sikra szentegyházunk védelmére. Komáromban, Budapesten, Nagy-Tapolcsányban, Zsolnán, Pozsonyban örömmel láttunk derék katolikus ügyvédeket, részint mint szónokok és rendezők szerepelni, részint mint hallgatók venni részt a gyűlésen. Noha első tekintetre úgy tűnik föl, mintha az ügyvédség és vallásosság egy személyben nem férne meg, de hála Isten, vannak derék ügyvédeink is.

Alfonz ügyeinek védelmében nagyon lelkiismeretes, körültekintő, gondos volt, de egyszer mégis megtörtént, hogy pörét elvesztette. Ellenfele oly körülményre figyelmeztette, a melyre ő nem gondolt. Ő ügyének igazságáról teljesen meg volt győződve. Védte is lelkiismeretesen, nagy ügyességgel, kitünő ékes-szólással. A bírák és a hallgatóság mitse kételkedett ügyének győzelméről és mégis elveszté pörét. A tény, hogy még az igaz ügyet is el lehet veszteni, s az igaztalant is győzelemre lehet juttatni, annyira hatott rá, hogy elhagyta az ügyvédséget, a papi pályára lépett, ahova különben is kezdettől fogva kiváló vonzódást érte. Eddig is atyja iránt való tekintet tartá őt e pályától vissza. Atyja ugyanis fényesebb jövőt remélt fia részére az ügyvédi

mint a papi pályán. Alfonz az ügy elvesztése után félre tett minden emberi tekintetet s pap lett. 1720. szept. 23. fölvevén a hajkoronát, 18 éves korában az egyház tagjai közé lépett. Az apát ez bántotta s egész éven át nem szólt fiához. Atyja neheztelése fájt Alfonznak, de meglevén győződve róla, hogy Isten hívja a papi rendre, Istennek ajánlá atyját, — ő pedig a rend méltó felvételére tovább készült.

Alfonz pappá is szenteltetett s a nápolyi érsek felhívására Nápolyban kezdte meg működését, mint szónok. Oly édesen, oly megrázón, oly megragadón tudott szónokolni, hogy tanításait a legesodásabb sikerek követték. Az elvetemedett bűnösök jámbor keresztényekké lettek. Egyszer atyja is ott volt a templomban, amikor Alfonz a szószékre lépett. Az atya bosszusan távozni akart a templomból. Alfonz azonban elkezdte prédikációját. Az apa figyelni kezd . . . . tovább és tovább, éberebben és éberebben, — végre a prédikáció végeztével könnyes szemmel hagyta el a templomot s fiát. Midőn pedig találkozott, vele megölelte, bocsánatot kért tőle, hogy az egyházi rendtől távol akarta tartani. Nem haragudott többé fiára, ellenkezőleg nem egyszer mondá: fiam tanított meg először Istent megismerni.

Alfonz a gyóntatástól kezdetben tartózkodott. Erre méltatlannak vélte magát. Egy év múlva azonban előjárói parancsára gyóntatni kezdett, s szelidsége, angyali türelme s fáradhatatlansága a gyóntatásban, a csodával volt határos. Gyóntatásával sokakat vezetett vissza Istenhez. Szelidsége és ájtatossága ezrével hozta a bűnbánókat Alfonz gyóntatószékéhez. Nemcsak a nappalt, de az éjjel nagy részét is gyóntatásban töltötte el. A sok munka alatt már-már összeroskadt. Elüljárói üdülést parancsoltak neki. Amalfi és Skala vidékére ment üdülni. Itt azonban több más pappal együtt a kézműveseket és pásztorokat kereste föl és azokat oktatta.

Alfonz egyszer egy nőkolostorban prédikált. Itt az egyik szentéletű apáca Castarosa arra kérte, hogy a lelkek megmentése végett hitküldéri társulatot alapítson. Alfonz alázatosságában erre nem mert vállalkozni. Az Ur Isten azonban szent sugalataival addig ösztönzé, míg a társulatot meg nem alakította. Volt néhány áldozópap társa, kik az éj nagy részét az Oltáriszentség előtt töltötték. Buzgók voltak a szentek életének olvasásában és követésében is. Lakásuk szerény kunyhó volt, fekvő helyök szalmazsák, táplálékuk fekete kenyér, gyümölcs és víz stb. Hetenkint háromszor szigoruan vezekelték.

A társulatnak eleinte sokat kellett túrnie. Ócsárolták, gyalázták, gyanusították, rajongásról

vádolták. A kisdud csapat azonban mindezzel nem törődött. Türt békével, hősiesen. XIV. Benedek pápa 1749-ben febr. 25-én a társulatot „Meváltóról“ nevezett társulat címén megerősíté. E megerősítés az ellenség ajkait elnémította. A társulat a megerősítés után bátran, lelkesen működött. A társulat híre terjedt, — szaporodtak tagjai is. Messze helyekre kérték őket missziók tartására. A jó missziós atyák éjjel-nappal fáradtak fizetés nélkül. — Jutalmuk a bűnös lelkek megtérése volt.

Alfonzot sok egyházmegye püspökeül óhajta. III. Károly Szicíliai király, mikor a palermói érseki szék megüresedett, Alfonzot nevezte ki érsekké, de Alfonz nem fogadta el a kitüntetést. XIII. Kelemen pápa szentagathai püspökké nevezte ki 1763-ban 67 éves korában, de csak a köteles egyházi engedelmességnél fogva fogadta el azt is.

Alfonz, mint püspök valóságos atyja volt hiveinek. Szelid, nyájas, türelmes mindenki iránt, jót tett akivel csak tehetett. Midőn pedig éhség ütött ki, Alfonz mindent ami jeje volt az inségek között osztott ki. Megyét bejárta, missziókat tartott mindenfelé.

A lélek kész volt mindenre, de a test elerőtlenedett, kimerült. Nyaka összezsugorodott, feje egészen mellére szorult. Alfonz így is tanított s gyóntatott. — Hogy helyét más munkabírónak átengedje, a püspökségéről leköszönt. XIV. Kelemen pápa azonban lemondását el nem fogadta. VI. Pius pápa mentette csak fel a püspöki teher alól.

Alfonz társulatába tért vissza Nocérába. Egy ideig kormányozta még társulatát, — de utóbb ezt is egyik régi társára bizta. Amíg mozdulni tudott oktatott és gyóntatott. A templomban volt ugyszólván egész nap. Sok testi s lelki szenvedés volt osztályrésze, de mindent hősiesen el-türt. Végre 1787. aug. 1-én 91 éves korában a halál megszabadítá szenvedéseitől.

Teste, amelyet életében bőjttel, ostorozással, munkával annyit sanyargatott, amely őt életében a betegségekkel, szenvedésekkel munkájában föltartoztatni igyekvők, most halála után késznek mutatkozott a további munkára. Hajlékony maradt és nem rothadt.

Beláthatatlan tömeg jelent meg temetésére. Isten sok csoda által tüntette ki Alfonzot. VII. Pius pápa őt 1816-ban a boldogok közé, XVI. Gergely pápa pedig 1839-ben a szentek sorába iktatta, míg IX. Pius pápa az „egyháztanítók“ közé vette föl.

Sz. Alfonz kiváltkép az Oltáriszentség s a bold. Szűz iránt volt különös vonzódással. Az Oltáriszentséget naponkint meglátogatta s órák hosszat imádta. Irt könyvet is az Oltáriszentség

látogatásáról. Megbecsülhetetlen könyvecske az. Bár minden katolikus forgatná, olvasgatná s imádkoznék, elmélkednék belőle.

(Nogáll János püspök ur által magyarul adatott ki. Megszerezhető Nagy-Váradon ő méltóságánál).

KÖNYVES-POLC

Szent nyolcad az Oltáriszentség tiszteletére. Az Oltáriszentség nyolcnapi tisztelete szép imákkal. Kapható a „Magyar Néplap“ szerkesztőségében. Ára 1 darab 6 kr. — 10 darab 50 kr. — 25 darab 90 kr. — 50 darab 1 frt 70 kr. — 100 darab 3 frt. 500 db. 12 frt. — 1000 db. 20 frt.

Segítség az árvíz-károsultaknak! Megrendelési felhívás! A honszeretet mindenkor leginkább abban nyilvánul, ha inséges honfitársainkat tőlünk telhetőleg készségesen gyámolítjuk. Ezen hazafias kötelességnek tudatától indítva én is hön ohajtók hozzá járulni azon árvíz-károsultaknak segízéséhez, kik Trencsén, Nyitra s Pozsonyvármegyékben a Vágfolyó áradása által legtöbbet szenvedtek. E célból elhatároztam alább jelzett munkámat megrendelés véget a t. c. olvasóközönségnek szives figyelmébe ajánlani és pedig azon kijelentéssel, hogy én a munka árának felét az említett inségesek segélyezésére, az árvíz okozta kár nagyságához képest akarom adományozni. E munkának címe: „*Kiskárpáti Emlékek Éleskőtől Vágyhelyig*“ hely- és művelődéstartó történeti mű. Legnagyobb VIII-adrét, 590 lap. — Ára 3 forint.

Miután a közmondás szerint „a ki gyorsan ad, kétszer ad“, kérem tisztelettel a munka megrendelőit, sziveskednének a megrendelést póstautalvány mellett lehetőleg postafordultával eszközölni. A munka csak nálam kapható.

Az árvíz-károsultaknak felajánlandó összegről nyilvánosan fogok beszámolni.

Felső-Dióson (Pozsonyvármegye) 1894. júl. 2.

Jedlicska Pál,

esp.-plébános,

a műemlék orsz. bizottságának kültagja.

Főlhívás az olvasóhoz. „*A Kossuth kultusz s a kath. egyház*“ című röpiratom első kiadása elfogyván, a második kiadásról gondoskodtam, hogy szives megrendelőimet kielégíthessem. Addig is, míg a második kiadás a sajtó alól kikerül, megrendelőim jóindulatu türelmét kérem. Együttal jelzem, hogy az új kiadás füzetei következő áron kaphatók: 1 pl. 12 kr., 5 pl. 50 kr., 11 pl. 1 frt. A megrendelések e címre kéretnek: „*Hítvédelmi Folyóirat Szerkesztősége*“ Pozsony, *ferenciek*.

Pozsony 1894. július 19.

P. Keményfi Dániel.

Előleges irodalmi hirdetés. Alolított könyvkiadó hivatalban legközelebb sajtó alá bocsájtatik „*Vogl Jézus t. t.*“ „*Szentek Élete*“, még eddig a legtekélyesebb és kiterjedtebb munka az összes szentek életéről. A

munka két nagy kötet 4° alaku több 100 iv terjedelmel, megjelenne füzetekben minden hóban egy füzet, és így két év alatt 2 terjedelmes jó katol. házikönyvre tehetne szert jutányos áron minden katolikus család.

Az első füzet, mely egyszersmind az 1895. évi jan. kezdődő műnek első füzete lenne, megjelenik már jövő hóban, a megrendelési árak megjelenés után ismertetnek.

Tisztelettel
Wajdits Nándor,
könyv- és műkereskedése.

MAI KÉPÜNKHÖZ

A mult vasárnap Kassán fényes ünnep volt. Ugyanis Kassa püspöke *Bubics Zsigmond* ő méltósága aranymiséjét tartá s vele ünnepelt az egész város, az egész megye s nagyszámu tisztelőinek hatalmas tábora.

Legyen szabad ez öröndetes alkalommal a szeretett főpásztor fényes pályáját néhány ecsetvonással megrajzolnunk.

Bubics Zsigmond 1821-ben született Ozorán, Tolna megyében. Alsóbb iskoláit születése helyén végezte, míg a gimnáziumot Magyaróvárott, Sopronban és Győrött tanulta végig feltűnő fényes sikerrel. A középiskolák elvégzése után a győri kispapok közé lépett. Mint kitűnő tehetséget, a bécsi egyetemre küldötték. Pappá 1844-ben szentelék. Mint ujmisés rövid ideig Magyaróvárott káplánkodott, majd a Szent-Ágostonról nevezett bécsi nagyobb papnevelő-intézetbe került, hol ujjolag három évig hallgatta a szent tudományokat. Azután a győri szemináriumban tanári széket nyert. Mint tanárt Esterházy Pál herceg gyermekei mellé nevelőül hívta meg. Tizenkét évig volt a hercegi családban, mely idő alatt az ifjú Pál herceget átvezette iskoláin s a herceg vonalmát oly nagy mértékben megnyerte, hogy élete végéig legbensőbb barátja maradt.

Nevelői tisztét befejezván, az egyházi pályán is gyorsan emelkedett. 1867-ben győri szentszéki ülnök, 1871-ben címzetes monostori apát, 1879-ben rátóti prépost lett s 1880-ban a nagyváradi papnevelő intézet igazgatójává nevezeték ki.

A politikai téren is szerepelt. 1884-ben Sopron megyében országgyűlési képviselővé választották, mely idő alatt az Esterházy javak zárgondnokságát is az ő kipróbált vállaira rakták.

Kiváló érdemeit és fényes tehetségének szolgálatait Róma is jutalmazni kívánván, 1887-ben a kassai egyházmegye püspökévé való kinevezetését engedélyezé.

A hét esztendő, melyet püspöki széken töltött, apostoli szelidség és atyai szeretet jellemzi; nem keresi a zajos szereplést, de hivatásának betöltésén a férfias lelkesedés egész hevével csüng.

Fejedelmi bőkezűséggel áldoz tudományos és művészi hajlmainak is. Isten dicsőítésén kívül eme hajlama sarkalta, hogy költséget nem kimélve, a kassai székesegyházat fejedelmi fénybe öltöztesse. E gyönyörű templom örök tanúsága lesz *Bubics* püspök áldozatkészségének, az utolsó kövei is *Bubics Zsigmond* bőkezűségéről fognak szólni.

Ebben az új diszbe öltöztetett ragyogó templomban mutatta be a nagy főpap mult vasárnap aranymiséjét. Ezek mondtak vele együtt hálát az eget Urának s ezek kívántak újabb áldást jövő napjaira.

Legyen szabad nekünk is ezek közé állva óhajunkat kifejezésre juttatni, hogy az isteni kegyelem támogatása mellett Kassa jeles püspöke még sokáig vezethesse nyáját a legjobb pásztor legelőjén.

A szerkesztőség üzenetei

K. I. Polgár. Köszönjük a szíves adományt. Fizesse meg az Isten. Az iv elveszése nem baj. Dehogy a püspökök az okai. Hisz egynek kivételével mind leszavaztak a javaslat ellen. Az az egy pedig ágyban fekvő beteg volt. Katholikus pap másvallásúért misét nem mondhat se pénzért se ingyen. — **Kn. J. Székesfehérvár.** Meglesz. A M. A. szerkesztősége Bp. IV. Zöldfa-utca 43-ik sz. Előfizetési díja 20 frt. Növ. papok 12 frt-ért kaphatják. — **D. E. Volya.** Majd a személyek is kibontakoznak a ködből. Mi éppen ezt tartjuk szükségtelemnek. Non quis, sed quid? A programot nézzük, az elveket vizsgáljuk, a szándékot tekintsük s ha az jó, helyes, támogatásra méltó, kötelességünk sorakozni a kitért zászló alá, ha Pityi Palkó lengeti is. Valamint rossz elveknek barocsa nagy nevek kedvéért nem lehetek: ugy kötelességem a jó elveket támogatni, ha kisemberek hirdetik is. Eddig is éppen az volt folytonosan a megölt betűnk, hogy nagy nevek után bődültünk s bármint okosat mondott is valamely kisebbrendű elvtársunk, ajkunkat biggyesztettük rá, mert hát nem excellenciás ur ajkairól folyt. Ott a program, tessék abból itélni. Igazságosan csak abból lehet s nem a személyekből, mert a személyekben csalatkozhatom, de a betűben nem. — **F. I. Dégh.** Okosabban tett volna, ha azt írja meg, hogy melyik lapja maradt el s aztán utána küldték volna. Minden héten egyszer kap lapot? Hát azt hitte, hogy azért az 1 frt 80 kr-ért minden nap háromszor fog kapni? Csak olvasson tovább is újságot, mert látjuk, hogy nagy szüksége van egy kis világosságra. — **D. J. Szabadka.** Még nem küldték el. — **K. J. Misztice.** Vannak. — **Hj. K. J. Jász-Apáti.** Köszönjük a részletes felvilágosítást. Alkalmos szónokokról mindenesetre fogunk gondoskodni. Csodálom, hogy a nép egy része még mindig ragaszkodik a 48-as zászlóhoz. Igazi vakság verte meg azt, ki még most se látta be, mint dolgoznak a kormány kezére azok a független cégérű urak. Kik a függetlenség mellett vannak, bátran támogatják a kormánypártot is, hisz mind a kettő egy kutya. Ha címük más is, mindketten egy célra törnek s míg cifra szólamokkal a korlátozottabb elméjű választók szemébe port bintenek, addig alattomban a hátuk mögött jól összefognak és kinevetik a t. polgártársakat, kiket magok között csak „buta parasztoznak“ szoktak titulálni. Emlékezzünk csak vissza Wekerle főminiszter 1893-ki ujesztendei beszédére, mellyel a népet „buta tömegnek“ nevezte. S aztán ezeket támogassuk? vagy ezek szövetségeseit, a független című titkos kormánypártiakat? Soha! Árulást követnénk el a nép ellen, ha ezt tennők, valamint árulást követnénk el azok a választók, kik e silány pártok jelöltjeit támogatják. Akikben van ész, van becsület, van bátorság, van önértzet, van elvhűség, van népszerűség s van hazafiság, azok ily árulást soha se fognak elkövetni. — **V. A. Gyorsziget.** Az inast kereső lakatosmester Pozsgay Lipót, lakik Budapest, Népszínház-utca. — **K. F. Répcelak.** Megl izhatók. — **K. F. Ó-kánizsa.** Dehogy bizalmatlankodtunk, hanem újra kellett nyomtatni s ez okból várokoztattuk meg. Mielőtt azonban utolsó levele megjött, már röpitette a pósta. Az Isten áldja meg önöket, hogy a néppárt mellett önök is tömörülnek. Jólteszik, saját javukat mozdítják elő. Hogy szeretik képviselőjüket, annak mi is örülünk, mert megérdemli, s nem is veszítik el, mert bizonyosra vesszük, hogy szívesen átjön a néppártra. Hisz mit nem tenne meg választóiért. Majd az ősszel erre nézve intézenek hozzá egy kérést. Adakozások vagy felülfizetések kimutatását mindig helyi vagy megyei lapban kell eszközölni. Országos lap ilyesmire azért nem vállalkozhatik, mert akkor az egész országban bárhol történne valamiféle gyűjtés, azt mind a fővárosi lapokban akarnák kimutatni. Ez pedig lehetetlenség. Isten áldása velünk! — **K. J. Jászládány.** Küldjük. — **T. F. Bad-Tomaj.** Elküldtük mind a kettőt. Adjon Isten testi-lelki felüdülést a szép Balaton regényes partján! Hát a néppárt talaja csinálódik-e arra felé? Csak gyur-

juk, mert ezen fordul meg minden. Hiába tartunk bármily szép beszédek, hiába gyűlésezünk akár hetenkint hatszor is, ha a parlamentben nem érvényesítjük elveinket. — **V. F. Bálványos.** A mult számban ki volt mutatva. — **G. J. Sajó-Sz.-Péter.** Megkaptuk. — **V. M. Dunaföldvár.** Használhatja, mert nincs jobb. — **P. M. Sorki-Kápolna.** Megjött. — **N. M. Nagy-Atád.** Az ígért után nem marad el az adomány se. — **B. F. Dees.** Isten hozza a Népzsászlója alól a mi tiszta zászlónk alá. Bár mindenki úgy bána el ama szennylappal mint ön, akkor hamar kifutva lábai alól a föld. — **F. F. Ebed.** A reklamált „Mezőgazda“ is elment, hanem valószínűleg nem jól méltóztatott megnézni. Az egyik „M. Néplapba“ volt beletéve. Mindig így küldjük. Méltóztatassék csak a Néplap példányában kutatni. A Kossuth-kultusz most van másodsor nyomás alatt. — **K. J. Surd.** A lapokat elküldtük s mire levele ideért bizonyára megkapták. — **O. J. Sajó-Lád.** Megkaptuk, de nem tudjuk mi célra szolgál. — **B. L. Kisuca-Ujhely.** Az utalvány ugyan megjött, de a levél nem és így nem tudjuk, kik az új előfizetők. Kérjük, szíveskedjék azok nevét egy levelező-lapon bejelenteni. — **Ny. O. Pély.** A 461. lap hivatkozott sorát ime kiigazítjuk, hogy t. i. Fodor Ilona nem veszprémi, hanem pélyi. — **St. J. Vízkelet.** Lapját a póstamester visszaküldte, azt irván rá: nem fogadja el. Az ön reklamáló soraival együtt a címszalagot bemutattuk a postai igazgatóságnak. — **H. V. Kula.** B. A.-nak jár rendesen a lap. Ki is van fizetve, mert a pénz beérkezett. Az újabbán küldött 1 frt 5 krt. az ön javára könyveltük el. — **M. G. Szakolea.** Üdvözet! Nemde remélhetjük, hogy a tót lap buzgó apostolát fogja önben lenni? — **B. M. Somorja.** Ugyanezen a helyen válaszoltam talán a 28-ik számban. Tessék csak utána nézni. Amit nyomtatni akarnak, küldjék be s írják meg: hány példányban kívánják. Majd aztán tudatjuk az árat. — **V. P. Halászi.** Hogy póstásnéjük nagy ellensége a „Néplapnak“, az csak az ő féjére és szívére vet egy kis fényt, vagy jobban mondva homályt. Hisz a gazemberek se szeretik a becsületes embereket. De azért a lapnak ártalmára nem lehet, mert ha arra lenne, vagy póstásnői kötelességét a lap irányában nem teljesítené, csak tudassák velünk, majd megpacskoljuk! — **L. K. Moson.** A Népszava oly alacsony színvonalu zuglap, hogy azzal vitatkozásba állnunk nem lehet. Valamire való ember e zugyságra nem ad semmit. Mona János is tartsa büszkeségének, hogy e csatorna-illatu közlöny megtámadta és éppen az volna ránézve nagy szégyen, ha a munkakerülő járdakoptatók és korcsmahősök közlönyei dicsernének. Hisz a szociál-demokrata izgató lapok mindenképp megtámadnak, aki munkás, szorgalmas, jó keresztény s megadja Istennek és embernek a magáét, mert azok előtt csak pökhendiség, naplopás és részegeskedés az erény. A választ meg fogja kapni kötve. — **J. M. Várköld.** Azt az imádságot, mely üdvösséget ígér ha fölkelteben és lefektében eimondja, vesse a tűzbe. Ez csalás. Ily ígért ellenkezik az egyház tanításával. A megigazulás a jámbor élet-hez van kötve, nem pedig egyes imához. A főszabály ez: se imádságot, se éneket, se imakönyvet ne használjanak és ne vegyenek, ha csak valamelyik egyházi hatóság jóvá nem hagyta. Az ilyen jóváhagyottimákra mindig oda van nyomtatva: „az esztergomi, vagy kalocsai, vagy győri, (vagy más) püspöki hatóság jóváhagyásával.“ Nézze csak meg imakönyvének címlapját, bizonyosan ott találja. — **B. K. Bustyaháza.** Csak 50 krt fizetett, tehát még 1 frt. 30 kr. jár. — **M. J. Nagy-Csalamia.** Egyes ember nem eszközölhet gyűjtést engedély nélkül. — **Seb. P. Győr.** Szíves köszönet a levelező-lapért. Nekünk is jól esett olvasnunk.

Egyházi szerek, műhimzések, templomi és egyesületi zászlók, miseruhák, keresztuti- és kőnyékepek, csillárok, fehérneműek, kegytárgyak, képek és olttérképek beszerzésére ajánljuk Szűcs és Társa, a bibornok-érsek és Magyarország hercegprimásának udvari szállítóit. Árjegyzékeiket kívánatra bérmentve küldik.

Sakktalány.

te	az	te	ré	le	nát
té	vad	Oh	ad	bűn	műl
ég	ma	sül	tő	ro	zsi
sza	bad	nép	rök	go	had
gyar	ő	mű	a	dő	ko
kő	te	sza	lap	ves	nosz

(Megfejtése a 32. számban.)

A 28-ik számban közölt sakktalány megfejtése:

„Ki kell göngyölni azt a zászlót,
Hadd lengjen nyiltan, szabadon,
Hadd lássa meg jól minden ember
Fönn, lenn, és minden oldalon:
Itt a kereszt vitézi vannak,
S az örök város gyermekéi,
Harcolni készek félvilággal,
Mely a keresztet megveti.“

Helyesen fejtették meg:

Kluk Ignác, Fréyzing Istvánné, Piffkó Erzsébet, Harsányi Valéria, Kis Antal József, Wéber József, Ohri- val Gyula, Novák Imre, Nerolits Vilma, Kozák Anna, Németh István, Bárány Ferenc, Huff Antal, Bocsák István, Kenyeres Benedek, özv. Kaputsán Józsefné, Moravék Fábrián, id. Ruzsinszky József, Bushalmi nép- iskola, Porga Julián, Vojtovits Ferenc, Muhi Erzsébet, Sodorits Iván és Gyula, Takács István, id. Vörös Ist- ván, ifj. Dankó József, Németh András, Tar György, Csoknyai Agapit, Batéi Somogyi János, Laurinyecz Pál, Bognár Ferenc, Bogyis Mihály. Magyary Nina, Kettinger András, Kádár Rozália, Cay Ignácné, Csay Karolina és Mariska.

Felhívás és kérés a Szeplőtelen Szűz nevében.

A trappistarend „Szeplőtelen Fogantatás“ tiszteletére templo- mot kíván emelni. Az ott éppen most épülő zárda és árvaház annyira igénybe veszi minden anyagi erőnket, hogy ez idő szerint lehetetlen volna templomépítésre gondolni. De bízva Mária orszá- gának közreműködésébe, a Szeplőtelen Szűz nevében teljes biza- lommal fordulunk a jólelkűkhöz, akiknek segítségével reméljük az új templom alapköveit nemsokára letehetni.

Kérünk adományt a Szeplőtelen Szűz nevében a trappisták által Dalmáciában építendő Szeplőtelen fogantatás templomára!

Az adakozókért bűnbánó szerzetünk mindennap szent misét szolgál a Szűz Mária oltáránál Máriasternben. Aki pedig 50 forint-

tal vagy azonfelül járul a templomépítéshez, mint örökös alapító diszokmányokkal rendünk társágjaul vétetik fel és rendünk minden- nemű jóságos cselekedeteinek és különösen imáinak és bűnbánati gyakorlatainak érdemében részesül.

Az adományokat kérjük e címre küldeni:

Aszfalg Domonkos apátnak Ó-Gradiska. Az adományok a „Legszentebb Rózsafüzér királynéja“ havi füzetben vagy a „Lour- des Naptárban“ fognak közöltetni.

Máriastern, jun. 24. 1894.

Domonkos, apát.

A mélt. apát kegyes parancsára fr. Angelikus, az apátság titkára.

Budapesti piac.

Hivatalos árak:

Buza	bánsági	uj	77—81	klg.	6.90	7.30
—	tiszavidéki		77—81		6.95	7.30
—	pestvidéki		77—81		6.90	7.30
—	fehérmezei		77—81		6.90	7.30
—	bácskai		77—81		7.—	7.35
Rozs	—		70—72		5.—	5.10
Árpa	takarmány		60—62		—	—
—	égetni való		62—64		—	—
—	sörfőzdei		64—66		—	—
Zab	—	ó	39—41		—	—
—	—	uj	39—41		6.80	7.15
Tengeri	bánsági	ó	75		—	—
—	másnemű	uj	73		4.85	4.80
Köles	—	ó	—		—	—
Repece	káposzta		—		9.50	9.80

Lisztüzlet. Árak:

Sz.	0	1	2	3	4	5
frt	12.30	11.80	11.20	10.40	10.20	9.90
	6	7	8	F	G	korpa
	8.90	7.60	5.70	3.90	3.70	

100 kilonkint, összszulyt tiszta súlynak értve.

Hüvelyesek és termények. Az elmúlt héten a hüvelyesek forgalma igen csekély volt. Árak változatlanok. Bab, nagy fehér 5—5.25 frt, kis gömbölyű 5.25—5.50 frt, törpe 6.50—7 frt. — Borsó 8.50—9. — Lencse, 8—14 frt minőség szerint. Köles 4—4.25 Köleskása 8½—9½ frt. Kendermag 7.75—8 frt. Mák, kék 30 frt, szürkemák 29 frt. Moharmag 8.50—8.75 frt 100 kilogrammonkint.

Élelmi cikkek. T o j á s, első minőségű ládatojás 26.80—28.— frt 1440 darabot tartalmazó eredeti ládákban, Baromfi. Csir- kék 90—1.10, fiatal esibék 60—90— kr., hizott kacsák 1.80—2.20 frt etetett kacsák 90—1.20 frt. Hizott libák 3—4.50, etettek 1.80—2 frt páronkint. Borjuvásár. Eleven borjuk 32—34 kr., elsőrendű 36—40 kr. fogyasztási adó nélkül. Báránok 3.50—6 frt páronkint.

Vetőmagvak. Lóhere 70—72 frt. Lucerna 55—65 frt. Muhar 7.75—8.20 frt. Tarlórépa 80—90 frt, hajdina 8—8.50 frt.

Zöldségüzlet. Pozsonyi petrezselyem 8—10 frt, komáromi petrezselyem 9—11 frt, pozsonyi sárga répa 5 frt, budapesti sárga répa 2—5 frt, vöröshagyma 5—6 frt, sárga makói hagyma 5—8 frt, fohagyma 30—40 frt, sárga burgonya 2.50—3 frt, rózsaburgonya 2.50—3 frt, patkóburgonya 6—8 frt, mind métermázsánkint. — Uj burgonya kilója 11—12 kr. — Zeller 1—7 frt, párhagyma 60 kr. 1 frt, fekete retek 1—2 frt, kalaráb 60 kr. 1 frt, fejes káposzta 8—10 frt, vörös káposzta 6—10 frt, csiperke-gomba (champignon) 1.50—3 frt, mind 100 darabonként. Kakukfű 100 cs. 40—60 kr.,

kapor 12 cs. 10 kr. torma 18—21 frt., metélőhagyma 15 cs. 10 kr. 100 darabonként. Karfiol darabja 10—20 kr., laboda 1 kosárral 50—80 kr., madárbecs 1 esomó 10—20 kr. Hajtatott idei termények: fejes saláta 100 darab 1—3 frt., sóska 1 cs. 10 kr., hónapos retek 6 cs. 10 kr., spárga 1 kiló 80 kr. 1 frt., zöld bab 1 kiló 1.50 kr. 2 frt., carota 4 cs. 10 kr., uborka 1 drb. 30—40 kraicár, fehér spárgatök 60 kr. 1 frt., kalaráb 1 drb 5—8 kr., ujkel 1.50—2 frt.

Zsirneműek. *Disznószirban* a hangulat a hét lezártával gyenge volt és az árak 49.50—49-re mentek vissza. *Szalonnában* nagyobb kereslet volt és fizettek 44.50—44 frt-ig 4 táblásért, 48—47.50 frt-ig 3 táblásért.

Kőbányai sertésvásár. Hizott sertés-árak: I. Magyar elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli súlyban) 42—42½ kr. — 2. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. súlyban) 42—42½ kr. 3. Fiatal nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) 43—43½ kr. 4. Fiatal közép (páronként 251—320 klgr. súlyban) 42½—43½ kr. 5. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) 42—43½ kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 klgron felüli súlyban) 42—42½ kr. — 7. Közép (páronként 220—280 klgr. súlyban) 42—43 kr. 8. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő súlyban) 42—43 kr. III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260—320 klgron felüli súlyban) 43.—44 kr. 10. Közép (páronként 220—260 klgr. súlyban) 42—43 kr. 11. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő súlyban) 41—42½ kr.

☛ Két erős keresztény vidéki fiu lakatos tanoncznak felvétetik
Pozsgay Lipót, VIII., Népszínház-utca 13.

TRAPPISTASAJT.

Ajánljuk a saját zárdánkban készült

PORT DU SALUT TRAPPISTASAJTOT

elismert kiváló minőségben, mely kilencszer Párisban és ugyanannyiszor Londonban nagy aranyéremmel (I. jutalom) lett jutalmazva. E sajt néhány év óta Magyarország legtöbb városában annyira meg lett kedvelve, hogy ez ideig nem voltunk képesek eleget gyártani. Minthogy azonban most tetemesen megnagyobbítottuk sajtgyárainkat, abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy minden kívánalomnak megfelelhessünk. Ez a sajt 1¼, 1½, 2 és 2½ kilós darabokban adatik úgy, hogy egy postai, 5 kilóig terjedő csomagban 2, 3 vagy 4 darab küldetik. Arjegyzékkel szívesen szolgálunk. A sajt csakis utánvétellel küldetik, még pedig postán vagy gyorszállítványképen. Próbarendelést ajánljuk, ez mindenkit meg fog győzni árunk jóságáról. — Tisztelettel 1—3

A máriasterni trappistazárda sajt-sör-posztógyára.

A cséplési idényre

gépola,

kocsikenőcs,

zsákok,

ponyvák

és egyéb gazdasági szükségleti czikkék

SZÁVOSZT ALPHONS

és kár. áruvari szállító

magkereskedése

és gazdasági czikkék üzletében

BUDAPEST,

V. k., Arany János-utca 11. 7—8

szerezhető be a legjutányosabban.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért” könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legjutányosabb árakon lesznek kaphatók. Eddig raktáron vannak és azonnal küldhetőek: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a születési anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálozási értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálozási ürlapok,

finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 frt 20 kr.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

☛ Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős borítékkal ellátott könyvecskének darabját 2 krajcárjával adjuk.

A „Szent Gellért” könyvnyomda ezenkívül elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért” katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamenyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthető támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Tisztelettel

Budapest, 1894. április 12. (I., Döbrentey-utca 18.)

a „Szent Gellért” könyvnyomda.